

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๖

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันจันทร์ที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๐ ถึง ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

ครั้งที่ ๒๖/๒๕๓๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒

๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ๑๒๕๕
๒. กระทู้ถาม
  - (๑) เรื่องการจ่ายเงินเบี้ยกันดารให้ข้าราชการ ของขุนชำนาญภาษา กามกระทรวงมหาดไทย ๑๒๕๕-๑๒๕๖
  - (๒) เรื่องการบรรจุตำแหน่ง ปลัดอำเภอและเสมียนตราที่ว่าง ของขุนชำนาญภาษา กามกระทรวงมหาดไทย ๑๒๕๖-๑๒๕๗
  - (๓) เรื่องการสร้างสถานีตำรวจและบ้านพักตำรวจ ของขุนชำนาญภาษา กามกระทรวงมหาดไทย ๑๒๕๗-๑๒๕๘
  - (๔) เรื่องเข้าหน้าที่การปกครองขอแรงราษฎรในเชิงบังคับ ของนายจ้งจริงจิตร ๑๒๕๘
  - (๕) เรื่องมาตราขัง ควง วัด ของนายเขียน กาญจนพันธ์ กามกระทรวงเศรษฐการ ๑๒๕๕-๑๓๑๑
  - (๖) เรื่องคำอาชญาบัตรฆ่าสัตว์ ของนายจ้ง จริงจิตร กามกระทรวงการคลัง ๑๓๐๑-๑๓๐๒
  - (๗) เรื่องหญิงนครโสเภณีเดือน ของนายจ้ง จริงจิตร กามสำนักนายกรัฐมนตรี ๑๓๐๒-๑๓๐๓
  - (๘) เรื่องการทำทางหลวง ของขุนอินทรภักดี กามกระทรวงมหาดไทย ๑๓๐๓-๑๓๐๕

(๕) เรื่องป้องกันการใช้จ่ายเงินและการ
สร้างถนน ของพระยาเสนาภิมุข
กรมกระทรวงมหาดไทย

๑๓๐๕-๑๓๐๘

๓. ร่างพระราชบัญญัติกะเบียนพาณิชย์
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๐๘-๑๓๑๓
๔. ร่างพระราชบัญญัติอากรแสตมป์^๑ พุทธ-
ศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๑๔-๑๓๒๐
๕. ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์^๑ ธรณี
สงฆ์ วัดอมรินทราราม ตำบลโคกหม้อ
อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ให้แก่
กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๒๐-๑๓๒๒
๖. ร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศัก
กราช ๒๔๗๕ ๑๓๒๒-๑๓๔๓
๗. ร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่
ฉบับที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๔๓-๑๓๔๖
๘. ร่างพระราชบัญญัติโอนโฉนดที่ดิน (ฉบับ
ที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๔๖-๑๓๔๕

ทางไปมาด้วยมาก ทางการกีดกันเงินเดือนสำหรับข้าราชการซึ่งจะไปรับ
ตำแหน่ง ณ ที่นั้น ๆ ได้ในระบับตั้งอยู่ในตัว เพื่อเป็นการชดเชยในเรื่องเบี้ย
กนัตการไปในตัว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
สำหรับข้าราชการในถนนโคตงหรือเปล้า ในท่งปลาเวลานี้ได้ตั้งแล้วหรือยัง

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า เป็นปัญหาข้อเท็จจริง ไม่ทราบจำอย่างไร เพราะไม่
ได้เตรียมในเรื่องข้อเท็จจริงมา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า คอไปของขุนชำนาญภาษา เรื่องการ
บรรจุตำแหน่งปลัดอำเภอและเสมียนตราทวาร

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า เรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้ถามมาก่อน ได้ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยได้จัดท้าวไปแล้ว
เพราะฉะนั้นไม่คิดใจ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า คอไปขุนชำนาญภาษา เรื่องการแบ่งเขต
จังหวัดยะลากับจังหวัดนครราชสีมา และยกฐานะกิ่งหรือเขาระชนเป็นอำเภอ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ๑. เขตแดน
จังหวัดยะลากับจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งทางจังหวัดได้ตกลงจะแบ่งเขตกันใหม่
เพื่อให้สอดคล้องกับราษฎรนั้น เรื่องนี้ได้เสนอมายังกระทรวงนานแล้ว ขอทราบ
ความเมื่อกระทรวงจะอนุมัติ ๒. กิ่งหรือเขาระชนยกกับอำเภอคนหยงมาคั้น
ไม่สะดวกแก่ราษฎรซึ่งจะไปติดต่อกับอำเภอ กระทรวงดำรงจะยกฐานะกิ่งหรือ
เขาระชนเป็นอำเภอบ้างหรือไม่

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอตั้งกระทู้ถามข้อ ๑. ว่า เรื่องเปลี่ยนแปลง
เขตจังหวัด ระหว่างจังหวัด ยะลา กับจังหวัดนครราชสีมา กระทรวงมหาดไทย

กำลังพิจารณาอยู่แล้ว แต่
การที่จะยกฐานะกิ่งอำเภอ
พิจารณาในเรื่องการเปลี่ยนแปลง
พิจารณาเสียก่อน เมื่อได้
จะได้พิจารณาถึงเรื่องที่จะควร

ขุนชำนาญภาษา ผู้
กล่าวว่า เรื่องการเปลี่ยนแปลง
มหาดไทยจะทำได้ในปีหรือไม่

น.ต. หลวงชำระนาว
มหาดไทย กล่าวว่า คอไปในเรื่อง
ได้ยกพิจารณาเสร็จแล้ว

การ กระทรวงกระเทือน ถึงมกคต
กระทรวงมหาดไทยก็ควรที่จะได้
ได้เสนอในสมัยวิสามัญปดาลัย

ประธานสภา ฯ กล่าว
ร่างสถานที่ราชการและบ้านพัก
ขุนชำนาญภาษา ผู้แทน

ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระ
เอียงยังสถานที่ราชการ อำเภอค
ากเป็นการชดเชยมาช้านานแล้ว

กันทั้ง ๒ แห่งได้เมื่อไร ๒. บ้าน
ราชสีมา เช่น สี่โหลงโกตัก โต๊ะไม้

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัส
มหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอ

พิจารณาอยู่แล้ว จะจัดการตั้งงบประมาณต่อไป ข้อ ๕. รัฐบาลได้พยายาม
อยู่เต็มที่ที่จะก่อสร้างบ้านพักข้าราชการให้เพียงพอ แต่การเรื่องนมมากมา
หลายแห่งด้วยกัน จะจัดทำในคราวเดียวให้ทุกคนได้ จึงต้องคอยจัดทำไป
ตามกำลังเงิน โดยเลือกทำแต่ที่สำคัญและจำเป็นขงเสียก่อน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระทู้ข้อไปของนายจิ่ง จิ่งจิตร เรื่อง
เจ้าหน้าที่ทางปกครองขอแรงราชการในเชิงบังคับ

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ตามหัวเมือง
ต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ทางปกครองยังขอแรงในเชิงบังคับราชการให้มาช่วยกัน
ตักตวงทำความสะอาดบริเวณที่ทำการของรัฐบาล บริเวณบ้านพักข้าราชการ
และสถานที่ หยอนใจ ทางฝ่ายบ้านเมือง โดยมาก มักกดขี่ในโอกาสที่
ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทางกรุงเทพฯ ออกไปตรวจราชการ การขอแรงราชการ
ให้ทำงานชนิดนี้ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยตรงของเขา รัฐบาลจะสั่ง
ห้ามเสียไม่ได้หรือ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด อีกประการหนึ่งเพิกให้เบียดเบียน
มากไป บ้านพักข้าราชการรวมทั้งบริเวณบ้านนั้น ถ้าใครขยี้ให้ตักตวง
รักษาความสะอาดให้สัมพันธ์กับสภาพของบ้านด้วยทวนหรือของผู้อื่นเอง ไม่ได้
หรือ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบว่า กระทู้สำหรับข้อแรกเกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริง แต่คำถามกฎหมายหรือระเบียบข้อปฏิบัติแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่
อำนาจจะทำดังนี้ได้ ส่วนการตักตวงรักษาความสะอาดบริเวณและบ้านพัก
ข้าราชการนั้น ได้มีระเบียบวางไว้แล้ว แต่ถ้าจะดำเนินการบำรุงหรือ
ซ่อมแซมเพียงเล็กน้อย ก็ให้หยุดเป็นพระจิตต์ตามสมควร เว้นแต่กรณี
การบำรุงหรือซ่อมแซมที่ต้องใช้แรงหรือเงินมาก จึงใช้เงินในงบประมาณ

ประธานสภาฯ
ซึ่งดวงวิค

นายเขียน กาญ
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้ง
ใน ๓. ตามพระราชบัญญัติ
ให้เสรีของเป็นหนังสือ
ทางรัฐบาลได้จัดการไปอยู่
ถึงเป็น ๓ เกวียน พืชค่า
เห็นเป็นข้าวแถมมาก ไม่
เกวียน เกือบ ๕๐% รัฐบาล

๓. การดวง ๕๒ ถึงเป็น ๓
เพราะคิดไม่ทัน ผู้พ่อค้าไม่
ช่วยให้ชาวนานิยมการดวงไป
ภาคความตกลงตามบรรดาโรง
๕. เครื่องซึ่งแบบซึ่งกัน

กิโลกรัมอยู่ในขณะนี้ รัฐบาล
คนตาตวงคนชอกคนขายได้ง่ายที่
หรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.อ. พระบริภัณฑ์
กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบดังนี้
มาตรา ๕๐ ถึงเป็นเกวียนก็ตาม
ตาม เป็นการผิดพระราชบัญญัติ
ฉบับก่อนอยู่แล้ว มีส่งนายตรวจ
กล่าวถึงดวงชอกชายโดยใช้มาตรา
รัฐบาลมีอำนาจมาแจ้งหรือห้าม

๒. รัฐบาลได้พยายาม
แต่การเรื่องนมมากมาย
จึงต้องคอยจัดหาไป
ยกก่อน
นายจิ่ง จิ่งจี้ต๊ว เรื่อง

ง กล่าวหา ข้าราชการ
อไปน ตามหมื่นเมือง
จ้กับราษฎรให้มาช่วยกัน
บริเวณบ้านพักข้าราชการ
ก มักก่อความไม่สงบที่
ชการ การขอรางวัล
งของเขา รัฐบาลจะตั้ง
ะการหนึ่งเพื่อมาให้เงินชด
ง ถ้าใครอยากให้คนต่าง
อนของผู้นั้นเอง มิได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ทุนสำหรับคนแรกเกี่ยวกับ
บุคคลแล้ว เจ้าหน้าที่ใหม่
ามสะอาดบริเวณและบ้านพัก
เลาจะตั้งเป็นกรมบ้างหรือ
จะตั้งเป็นกรม
ตั้งโรงเรียนในงบประมาณ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระจุกคือไปรองนายเขียน เรื่องมาตรา
ซึ่งดวงฉัต

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่า ข้าราชการกระทรวงการกระทรวงเครื่องจักรกลคือ
ไปน ๓. ตามพระราชบัญญัติตราซึ่งดวงฉัต เครื่องทองเช่นถึง ๒๐ ดิถี
ให้ใช้ร้อยละเป็นหนึ่งเดือน แต่ทางปฏิบัติไว้ ๓๐๔ ถึงเป็น ๓ เดือน เช่น
ทางรัฐบาลได้จัดการไปอย่างไร ๒. เนื่องจากพ่อค้าทางโรงตั้งทั่วไปคิด ๓๐๔
ถึงเป็น ๓ เดือน พ่อค้าคนกลางเก็บ ๓๐๔ ถึงเป็น ๓ เดือนจากชาวนา ๆ
เห็นเป็นชาวแถมมาก ไม่ยอมขายเป็นเดือนหรือย เขาขายกัน ๒๒ ถึงเป็น ๓
เดือน เก็บ ๕๐% รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ และเพราะเหตุใดไม่ควบคุม
๓. การคง ๒๒ ถึงเป็น ๓ เดือนนั้น ชาวนาย่อมเสียเปรียบพ่อค้าคนกลาง
เพราะคิดไม่ทัน สืพ่อค้าไม่ได้ เคยยอมขายเช่นนั้นเพราะรู้เท่าไม่ถึงการ เพื่อ
ช่วยให้ชาวนายอมถ่วงดุลให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ รัฐบาลจะเจรจา
กับความตกลงตามบรรดาโรงตั้งต่าง ๆ ให้จัดการเรียกชาวด้อยจะได้หรือไม่
๔. เครื่องรับแบบซึ่งกัน แต่ทางรัฐบาล ได้อนุญาตให้แก้ทำเป็นแบบซึ่ง
กิดกรมีอยู่ในขณะ รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเครื่องซึ่งชนิดนี้เป็นเครื่องซึ่ง
คนกลางคนชอกคนขายได้ง่ายที่สุด จะไม่ให้ใช้เครื่องชนิดนี้จะดีของอย่างไร
หรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุทธิกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเครื่องจักรกล
กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบดังนี้ ข้อ ๑ กับข้อ ๒ ขอตอบพร้อมกัน การคิด
มาตรา ๒๐ ถึงเป็นเดือนกตาม ๒๒ ถึงเป็นเดือนกตาม ๓๐๔ ถึงเป็นเดือน
กตาม เป็นการผิดพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงฉัต ซึ่งทางการได้จัดการ
ควบคุมอยู่แล้ว มีตั้งนายตรวจมาตราซึ่งดวงฉัตออกสำรวจตรวจตรา ถ้าพบ
ประกาศตั้งดวงชอกขายโดยใช้มาตราผิดเช่นนี้ ก็จับกุมฟ้องร้องให้ศาลตั้งโทษ
หรือถามย่นาคความมาแจ้งหรืออายับ เจ้าพนักงานซึ่งดวงฉัตกรมจัดการให้

วงวัด ทางอุท
เทวามอยู่เดิม
แต่ที่รัฐบาลจะ
ภาพในการค้าขาย
มากการเดิมเป็น
เองด้วยใจสมัคร
นจะเข้าไปเกี่ยว
อุหมายว่าเครื่องชั่ง
แม่ในต่างประเทศ
กึ่งการเปลี่ยนคัมและ
ทาง ในอนาคต
การทุจริตของผู้นั้น
จะ แต่เครื่องชั่งชนิด
มีเจ้าหน้าที่คอยตรวจ
จับกุมผู้ ไซ้ทุจริตในการ
จะรับ ทราบ การ ทุจริต
จะปราบปราม ให้เห็นโทษ
ต่อเจ้าพนักงานซึ่งดวงวัด
ษฏรจังหวัดสมุทรปราการ
โรงสีคึกซ์ข้าวแถม ๔ ถึงคือ
ได้ เพราะถือว่าให้ตนเอง
คเป็นราคาถูกถึง ไม่ใช่แถม
ตามมาตรฐานนครก รัฐบาล
ดหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ทักษกิจ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
กล่าวว่า รัฐบาลได้ตอบแล้วว่า การขอยอมเป็นการที่ผูกมัดกันเอง รัฐบาลเข้า
ช่วยไม่ได้

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอขกต่อไปว่า การที่คง ๘๒ ถึงเป็น ๓ เกวียนที่เสวย ๆ มาถึง
๕ % ทำให้รัฐบาลจึงไม่จัดการให้เป็นไปตามกฎหมาย

พ.อ. พระบริภัณฑ์ทักษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
กล่าวว่า เพราะรัฐบาลไม่ทราบ ถ้าเจ้าหน้าที่ทราบก็จัดการอยู่แล้ว

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่า รัฐบาลจะทราบได้อย่างไรเมื่อเจ้าหน้าที่ไม่ออกไปตรวจในขณะที่ไป
การซื้อขาย

พ.อ. พระบริภัณฑ์ทักษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
กล่าวว่า รัฐบาลได้แจ้งแล้วบอกว่าได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจอยู่แล้ว แต่เวลา
ออกไปแล้วไม่ทำ ถ้าเวลาถึงหลังก็ทำ เพราะฉะนั้นถ้าพวกเราเองช่วย
แล้วบอกให้เจ้าหน้าที่จะเป็นประโยชน์แก่ราชการมาก

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า กระทั่งต่อไปของนายจิ่ง จิ่งจิตร เรื่อง
อาชญากรรมฆ่าตัว

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
กระทำการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้ ทำให้รัฐบาลจึง
ค้าอาชญากรรมฆ่าตัว กระบือ และสัตว์บางแห่งแพงกว่าราคาของสัตว์ จน
หนักให้ราษฎรเดือดร้อนไม่กล้าฆ่าสัตว์เหล่านั้นไว้เป็นอาหาร และทำให้
บางชนิดเงินรายได้ประเภทนี้ไป และต่อไปรัฐบาลจะคิดค่าอาชญากรรมฆ่า
ตัวให้ได้อ่อน ตามราคาของสัตว์ในท้องที่ที่ไปทุกแห่งจะได้ หรือไม่ เพราะ
ไม่ได้

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ความต้องการของประชาชนและปริมาณสินค้า ย่อมทำให้ราคาสินค้าไม่
คงที่ จึงไม่มีทางที่จะกำหนดค่า อาชญาบัตร ให้ได้ ส่วน ตามราคา ของสัตว์ทุก
ท้องที่ไป

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ราคาสัตว์
โดยมาก ขึ้นลงเป็นปี ๆ ท้องที่หนึ่งก็แน่นอนอยู่แล้ว ถ้ารัฐบาลจะสืบสวนให้
กะราคาอาชญาบัตร ให้เป็นปี ๆ ไม่ได้หรือ เช่นจังหวัดตรัง อำเภอเสียดา
หมควัวหนึ่งราว ๒.๕๐ บาท ค่าอาชญาบัตร ๓ บาทเป็นต้น แพงเกินไปจนฆ่า
ไม่ได้

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ถ้ามีข้อเท็จจริงอย่างท่านผู้ตั้งกระทู้ถามก็น่าเห็นใจ เรื่องราคาต้องขึ้นลง
ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะเขียนกฎหมายให้แน่นอนกับราคา ย่อมเขียนได้ยาก
คือจนอาจเป็นเท่านั้น พรงจนอาจเป็นเท่านั้น อย่างกฎหมายไม่ระบุเขียน
อย่างไร ความยากอยู่ที่ตรงนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คอไปของนายเจ๊อ ไม่มา คอไปของ
นายจิ่ง ฯ เรื่องหญิงนครไธเกษณเถื่อน

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรีคือไปนี้ ด้วยมีคนหญิงนครไธเกษณเถื่อนใน
พระนครมาก และแพร่หลายทั่วไปตามเมืองต่าง ๆ เป็นภัยอย่างมากแก่ชุมชน
และชายหนุ่มผู้ได้รับการศึกษาน้อย เพราะการศึกษาของประเทศสยามยัง
ไม่แพร่หลายจนถึงขีดที่จะให้ประชาชนรู้สัดวิทยาพอเอาตัวรอดได้ เรื่องนี้เพื่อ
ถนอมกำลังของชาติไว้ รัฐบาลมีวิธีรับมือกันอย่างไรบ้าง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า นอกจากวิธีรับมือกันในการที่จะให้ได้ผลยิ่งขึ้น ซึ่งได้

ที่อยู่แล้ว รัฐบาลได้ตั้งคดี
ตั้งรวบรวมและสำรวจสถิติ

นายจิ่ง จริงจิตร์ ผู้แทน
ราษฎรไธเกษณเถื่อน ข้าพเจ้าเคย

ประธานสภาฯ กล่าว
ของการทำทางหลวง

ขุนอินทรภักดี ผู้แทน
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
แรกกับคนที่เป็นคนได้กำหนด
เป็นผู้นำชาติขอให้ระบอบ
๑๐๐๐ ถึง ๑๑.๑๐๐ ๓

ประเทศใด ๓. คณะกรร
ปรากฏความที่การเงินในทาง
รับผิดชอบนั้นได้ผลประการใด
กรมการไปทั่วการพิสูจน์ความจ
ตั้งของประการใดหรือไม่

น.ต. หลวงธำรงนาวาส
ชาติไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอ

คนที่เป็นคนได้กำหนดค่าแรงใ
บ้างก็ ส่วนขณะระยะไกลหรือถม
กาเพิ่มให้พิเศษ มี ๓-๕ ๓
และย่อยได้ขนาด ๖ ซม. ๓

ย่อยได้ขนาด ๑๕ ซม. มี ๓
ตั้งทางใช้วัดระยะเบ็ดก้อนโตกว่า
หินชนิดที่ ๒ ชุดโดยมีอีก

ชนิดที่ ๓ หนักกระดุมหรือกรวดน้ำหนักนอกคนทาง มี ตะ ๖๐ ต่ต่างค ึ่ง
 เป็นราคาภายในเงื่อนไขแห่งสัญญา และหลวงอนดร์ยหนักดีทช ผู้กำกับการ
 หมัดก้ออสร้างทางด้วยนพเป็นผู้ชขาด ๒. การจ่ายเงินค่อน ก.ม. ๗๖-
 ก.ม. ๘๘.๓๐๐ นน ถ้าเป็นงานเหมากจ่ายตามขอผูกพันในสัญญา แล้วแต่
 ความยากง่ายของงานอันผู้รับเหมาพึงปฏิบัติ ตอนหนักของทางจ้างเองได้จ่าย
 ให้ในอัตรารายวัน ๆ ละ ๕๐ ต่ต่างค ึ่ง ๓. ในเรื่องจ่ายเงินทุจริตทางการได้
 ตั้งกรรมการไปได้ส่วนแต่แต่เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๗๘ ปรากฏว่า
 ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการทุจริตอย่างใด

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าววา ขอชก
 ว่าการสอบสวนของกรรมการน ใดกระทำค่อนหาผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าว
 หาหรือไม่ หรือทำโดยดำพั้งของกรรมการเอง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย กล่าววา ระเบียบการในเรื่องได้ส่วนอะไรต่าง ๆ น ี กระทรวง
 มหาดไทยได้วางไว้เป็นระเบียบที่แน่นอนแล้ว และในการปฏิบัติกตของปฏิบัติ
 ตามระเบียบน

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าววา ระเบียบ
 ว่ากระไร ต้องให้ผู้กล่าวหาไปด้วยหรือไม่ โปรดคอบให้ชัด

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย กล่าววา จำไม่ได้

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าววา การ
 ตรวจสอบผู้จันของกรรมการนว่าผู้กล่าวหา ไม่น่าให้ด้วยความจริงว่าการจ่าย
 นนจะเป็นการจริงหรือไม่เช่นนั้นแล้ว ก็หมายความว่า ผู้กล่าวหาไม่ได้ไป
 ทำการพิสูจน์ กรรมการสอบสวนโดยดำพั้งเมื่อเช่นนั้นจะใช้ได้เสมอไปหรือ ก็
 หมายความว่า รัฐมนตรีจะรับฟังได้ทีเดียวหรือ

น.ต. หลวงธำรงนาวา
 ๒. ไทย กล่าววา การพิสูจน์
 กรรมการไป แล้วเรากมทนง
 ๓. ตาม ๕ ตาม กระทในข้อหา
 ๔. ได้ว่าเขาไม่ได้นำชเอง ๕
 ๖. ๗.

ประธานสภา ฯ กล่าวว
 ๘. ของกนการ ใช้จ่ายเงินและการด
 ๙. พ.อ. พระยาเสนาภิมข

๑๐. เจ้าขอตงกระทรวงมครว
 ๑๑. กนการ ใช้จ่ายเงินชงเจ้าหน้าทช
 ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑๐๑. แต่ปรากฏตามรายงานทตภ
 ๑๐๒. ๑๐๓. ๑๐๔. ๑๐๕. ๑๐๖. ๑๐๗. ๑๐๘. ๑๐๙. ๑๑๐. ๑๑๑. ๑๑๒. ๑๑๓. ๑๑๔. ๑๑๕. ๑๑๖. ๑๑๗. ๑๑๘. ๑๑๙. ๑๒๐. ๑๒๑. ๑๒๒. ๑๒๓. ๑๒๔. ๑๒๕. ๑๒๖. ๑๒๗. ๑๒๘. ๑๒๙. ๑๓๐. ๑๓๑. ๑๓๒. ๑๓๓. ๑๓๔. ๑๓๕. ๑๓๖. ๑๓๗. ๑๓๘. ๑๓๙. ๑๔๐. ๑๔๑. ๑๔๒. ๑๔๓. ๑๔๔. ๑๔๕. ๑๔๖. ๑๔๗. ๑๔๘. ๑๔๙. ๑๕๐. ๑๕๑. ๑๕๒. ๑๕๓. ๑๕๔. ๑๕๕. ๑๕๖. ๑๕๗. ๑๕๘. ๑๕๙. ๑๖๐. ๑๖๑. ๑๖๒. ๑๖๓. ๑๖๔. ๑๖๕. ๑๖๖. ๑๖๗. ๑๖๘. ๑๖๙. ๑๗๐. ๑๗๑. ๑๗๒. ๑๗๓. ๑๗๔. ๑๗๕. ๑๗๖. ๑๗๗. ๑๗๘. ๑๗๙. ๑๘๐. ๑๘๑. ๑๘๒. ๑๘๓. ๑๘๔. ๑๘๕. ๑๘๖. ๑๘๗. ๑๘๘. ๑๘๙. ๑๙๐. ๑๙๑. ๑๙๒. ๑๙๓. ๑๙๔. ๑๙๕. ๑๙๖. ๑๙๗. ๑๙๘. ๑๙๙. ๒๐๐.

๒๐ ต่ต่างค ๕*
ตติช ฎกาทบการ
เงินตอน ก.ม. ๗๖-
ในสัญญา แด้วแต่
ของทางจ้างเอง ได้จ่าย
เงินทจริตทางการ ได้
๒๕๗๕ ปรากฏว่า

เงิน กล่าวหา ขอสก
กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าว

มนตรีว่าการกระทรวง
รต่าง ๆ น กระทรวง
การปฏิบัติของปฏิบัติ

รณ กล่าวหา ระเบียบ
ให้ชัด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

รับรณ กล่าวหา การ
ใส่ข้อความจริงว่ากรจ่าย
เม ว่าผู้กล่าวหาไม่ได้ไป
จะไรได้เสมอไปหรือ คือ

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวหา การพิลัจน์ในเรื่องนกหมายความว่าเมื่อผู้กล่าวหา ก็
กรรมการไป แด้วเราก็มองข้อแจ้งใหม่ผู้กล่าวหาว่ากำหนดในการที่จะ
ขแจ้งตัว ๆ ตาม กระทำในข้อหาอัน ถ้าปรากฏว่าผู้กล่าวหาไม่ได้นำชกษา
จนได้ว่าเขาไม่ได้นำชเอง กพชนั้นทำไปโดยไม่ได้นำช ก็ถือว่าเป็น
กรชอบ

ประธานสภา ฯ กล่าวหา กระทำต่อไปของพระยาเสนาภิมุข เรื่อง
กรบงกชการ ใช้จ่ายเงินและการสร้างถนน

พ.อ. พระยาเสนาภิมุข ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหา
ผู้ประจำเขตกระทำตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงต่อไป น. การ
บงกชการ ใช้จ่ายเงินซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้ ใช้จ่ายไปไม่ใหม่การขอ
ยหายและการจ่ายไม่พ้มเพื่อยคือให้ได้ผลพอดสมกับ จำนวนเงินที่ ไร ไปใน
รัฐบาลเคยคำนึงถึงกิจการเหล่านี้ที่ขยู่ทางไกลบ้างหรือไม่ และได้เคยคิดว่า
บงการเรียบร้อยหรือไม่เรียบร้อย ได้มีนโยบายที่จะระมัดระวังไม่ให้
กำหนดรายงานกิจการที่ทำได้ไม่สมควร เป็นการระมัดระวังสมควรทุก
ประการ ไปอย่าง ไรบ้าง -๒. เฉพาะจังหวัดนครราชสีมา ข้าพเจ้าและราษฎร
ความของใจเรื่อง การสร้างถนนย้ายจากสถานีจะไปโรงทหาร ซึ่งเป็นพนท
ตามเคยและระยะสั้นแต่เคยของเป็นพนทที่ร้ายวณ ไม่น่าจะต้องลงแรงอะไร
มาก แต่ปรากฏตามรายงานที่สภาจังหวัดได้รับว่าได้ ใช้จ่ายเงิน ไปถึงห้าพัน
บาทเป็นการไกลจากความรัดกุมมากทีเดียว กับถนนย้ายจากสถานีจักรราชไปที่
กลางอำเภอพิมายซึ่งมีวัดสุดโบราณสำคัญตั้งอยู่ ทางกรได้ ใช้จ่ายการสร้าง
มานานแล้ว แต่รูปถนนนั้นมิได้เปลี่ยนสภาพไปจากการเป็นป่าและห้วยหนอง
ยังมีอยู่ตามธรรมชาติคนเคย จึงขอทราบว่าการนั้นย้ายได้ ใช้จ่ายเงินไปแล้ว
ทั้งสิ้นเท่าใด และจะต้อง ใช้จ่ายอีกเท่าใดจึงจะสำเร็จเป็นรูปถนนได้ ๓. เงิน

เรือ โดยทางการรัฐบาลรวบรวมจากประชาชนทั้ง ๓ จังหวัด (นครราชสีมา
บุรีรัมย์ ชัยภูมิ) ได้เป็นเงินก้อนใหญ่มาสร้างวัดสังฆรัตนสถาน เงินรายหนึ่งมีการ
ได้เพิ่มเติมด้วยการบอกบุญออกมาเรื่อยๆ แต่ปรากฏว่าการใช้จ่ายเปลี่ยน
สภาพไปเป็นพวกที่ส่วนหน้าห้องแถว กระจัดกระจายชุกชุมมาก ราษฎรเสื่อม
จากการบอกบุญทุกสิ่ง เพราะเหตุนี้ สภาจังหวัดได้เคยเสนอและอภิปรายกัน
เข้าใจว่าจะได้เสนอกระทรวงแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่ากระทรวงจะได้สั่งการอย่างไร

น.ศ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวถึง รัฐบาลขอต่อกระทรวงข้อ ๓ ว่า รัฐบาลได้คำนึงอยู่เสมอ
ในเรื่องเช่นนี้ ได้พยายามจัดหาทางบ่งกันโดยรอบคอบ และระมัดระวัง
กิจการโดยปฏิบัติไปนอกจากที่เจ้าหน้าที่กระทรวงทำเรื่องรายงานแล้ว ยังมี
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรายงานกิจการนั้น ๆ อีกคนหนึ่ง เมื่อปรากฏตามทาง
ข้อ ๓ ส่วนความมีการทุจริต ก็จัดการไปตามกรณี ๒. ค่าก่อสร้างถนนสายจาก
หลังสถานีรถไฟไปโรงพยาบาล มีดังนี้ ก. ค่าทางานดิน ๒๐๐ ม. ต้นเงิน ๕๐ บาท
ข. ค่าขุดหิน ๒๐๐ ม. ต้นเงิน ๓,๘๐๐ บาท ค. ค่าแรงงานบรรทุกดินเงิน ๒๐๐
บาท ง. ค่าทำท่อ ๒ แห่ง ต้นเงิน ๔๕๐ บาท รวม ๕,๐๐๐ บาท เห็นว่าตาม
รายการที่ขแจ้งมาเป็นการสมควรแก่ราคาอยู่แล้ว ทางสายจากสถานีจักรวรร
ไปที่ว่าการอำเภอพิมาย จังหวัดได้ใช้เงินอุดหนุนเขตเทศบาลบำรุงทาง
ของถนนที่ได้รับใน พ.ศ. ๒๔๗๗ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ได้ใช้จ่ายรวมไปกับ
ถนนระหว่าง สายอื่น ๔ สาย คือ ก. ทางสายอำเภอบัวใหญ่ต่อเขตจังหวัด
ชัยภูมิ ข. ทางสายเมืองนครราชสีมาไปสถานีจักรวรร ค. ถนนสายหลังสถานี
จักร - ถนนทหารม้า ง. ถนนสายประตึก - โรงพยาบาลสุชาภิบาล
ส่วนค่าใช้จ่ายในการสร้างถนนสายสถานีจักรวรรไปที่ว่าการอำเภอพิมายกระทรวง
มหาดไทยยังไม่ได้รับรายการ การกระทรวงสร้างให้สำเร็จรูปถนนบุรีรัมย์
ต้นเงินอุดหนุนประมาณ ๒๕๕,๐๐๐ บาท ๘. เงินเรือสำรับไม่ปรากฏในรายงาน
งบประมาณแต่จังหวัดเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย ต้นเงินดังกล่าวจะขอต่อกรมการ

ความ ได้นำเงินเรือไปจัด
ถนนแต่อย่างไร เพราะตาม
ไปทำการสาธารณประโยชน์
ก็ให้กำลังไว้ในงบประมาณ
รายนั้นคงจะได้ใช้จ่ายไปในการ
พ.อ. พระยาเสนาภิมุข
๓. ข้าพเจ้าไม่คิดใจ แต่
ได้อยู่เสมอแต่ข้อ ๒ หรือข้อ ๓
ได้ตรวจสอบตามรายงานหรือ
ประธานสภา ฯ กล่าว
พ.อ. พระยาเสนาภิมุข
ข้อ ๒ และ ๓ ที่ทางรัฐมนตรี
ชนมว หรือได้ตรวจสอบทาง
น.ศ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ไทย กล่าวถึง ในข้อ ๒ ต่อ
ของควบคุมคือได้ดูรายงานของ
พ.อ. พระยาเสนาภิมุข ผู้
อ้างด้วยในเรื่องถนนสายจากสถานี
ถนน ได้มีหลักฐานแน่นอนพอ
น.ศ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ไทย กล่าวถึง คือเราให้เงิน
จากสถานีจักรวรรไปที่ว่าการอำเภอ
จากนครราชสีมาไปสถานีจักร
กรมม้า แต่จากถนนสายประตึก
ด้วยกัน ๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่ใคร

จะไม่ต้องการคอบการกระทำของมถาม เพราะยังมีปัญหาต่อไปว่าเมื่อจะทำ
ให้ตัวเรจบริบรณจะใช้เงินเท่าใด เราเห็นว่าถึงแม้ว่าจะใช้เงินต้องพันบาทก็
ไม่ทำให้ค่าเปลี่ยนแปลงประการใด เพราะจะต้องจ่ายเงินชุกมากครั้งใดคอบ
มาแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ หมุดการกระทำมถาม ต่อไปทาง
รัฐบาลขอให้เปิดนระเบียบวาระ คือเรื่องทศกมาจากการประชุมครั้งที่
ขอโทษเรื่องที่ ๔-๕-๖ ยกไปไว้สุดท้ายตามลำดับ และยกเรื่อง ๘ ไปแทน
เรื่อง ๕ และยกเรื่อง ๕ ไปแทนเรื่อง ๘ กล่าวว่พระราชบัญญัติจะพิจารณา
วาระที่ ๒ ก็เอาไปไว้ท้าย เพื่อจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติก็ไม่ได้
รับหลักการเสียก่อน มุมใดมีความเห็นคัดค้านประการใดหรือไม่ เมื่อไม่มี
จะถือว่าประชุมอนุมัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ วาระ
ที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล

พ.อ. พระบริภัดเจ้าโยทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
กล่าวว่ รัฐบาลขอเสนอพระราชบัญญัติระเบียบพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๘
โดยมีหลักการว่า เพื่อทราบว่ามีพ่อค้าประกอบพาณิชย์กิจประเภทใด เป็น
จำนวนเท่าใด ชนที่ไหนบ้าง และเพื่อทราบซึ่ความสำคัญบางอย่างอันเกี่ยวกับ
การค้าเงินแห่งพาณิชย์กชน ๆ เหล่านี้ ด้วยการพาณิชย์ของประเทศสามารถ
ดำเนินมาดงสัมพันธ์สมควรจะจดทะเบียนขอช้ชว โชนใจ ให้เป็นระเบียบชนิด ดังที่
ประเทศต่าง ๆ ได้ปฏิบัติกันอยู่แล้ว แต่เดิมมาเราไม่มีแนวทางจะทราบได้บ้าง
แน่นอนว่ามีพ่อค้าประกอบพาณิชย์กิจจำพวกต่าง ๆ ในประเทศมีจำนวนเท่าใด และ
ต่างฝ่ายต่างไม่ใคร่รู้จักซึ่งกันและกันเป็นสาร ถ้าหากจะทำการคิดช้ชวในกรณี
ค้าขาย เพราะจะช้ชวทำการสำรวจช้ชวสัมพันธ์ของรายชุกตราดไป ช้ชวเป็นการ
เปิดองเวลา ไม่สะดวกและไม่ทันกับคอบของคอบ บางคราวก็ไม่สามารถ

จะสัมพันธ์ได้โดยสะดวก
การทุจริตช้ชวได้บ่อย ๆ
ของประเทศ มีการช้ชว
ของพ่อค้าและการดำเนิน
เหตุการณ์อันเกี่ยวกับก
กิจการหรือ ทำการคอบค
ดมบริบรณ เนื่องด้วย
พิจารณา ฉะนั้นจึงเป็น
ช้ชวได้ การจดทะเบียน
การค้าและการคอบคอบ
ช้ชวและพ่อค้าโดยทั่วไปอีก
ในการคิดช้ชวเพื่อค้าขาย
พ่อค้าที่ส่งรฐมฐานะช้ชว
บัญญัติแล้วจะมีลทธิช้ชว
ร.ต. สอน วงษ์ไ
รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ
นโยบายนี้เป็นที่ดี เพราะ
รัฐบาลได้ตกลงใจแล้วอย่าง
ประโยชน์จะมีอย่างช้ชว
ประโยชน์เพราะคนต่างไปมา
หนึ่งอย่างใดที่คนได้ทำช้ชว
และยากในการที่ราษฎรจะเข้าม
ราคาอันถูก ถ้ามีระเบียบพาณิชย์
เจ้าหน้าที่คว่า ช้ชว อย่างหนึ่ง

ปัญหาต่อไปว่าเมื่อจะท
ว่าจะใช้เงินต้องพันบาท
จ่ายเงินอีกมากคงได้ตอบ

ระทุถาม คือไปทาง
ากการประชม ครงทแล้ว
และยกเวรของท ๘ ไปแทน
การบัญญัติที่จะพิจารณา
ระราชบัญญัติที่ยังไม่ได้
าวใดหรือไม เมื่อไม่

คามที่รัฐบาลเสนอ จวระ
ราช ๒๔๘๘ ของรัฐบาล
การกระทรวงเศรษฐการ
นิชย พุทธศักราช ๒๔๘๘
นิชยกิจประเภทใด เป็น
ลักณียบางอย่างอันเกี่ยว
นิชยของประเทศเสถียรานใด
ให้เบเนระเบเนอนค คงท
มมหนทางระราชได้ยั้ง
ระเทศมีคำพอนเทใด และ
กที่จะนำถระคิดคณในกร
ยชกคระไป ซึ่งเบเนกร
บางครางก็ไม่สามารถ

จะสัมผวนได้โดยดัยด้วยขา และการขาดความมั่นคงถาวร อาจเป็นเหตุให้ม
การทุจริตขึ้นได้บ่อย ๆ อนึ่ง รัฐบาลมีนโยบายจะบำรุงและสนับสนุนการค้า
ของประเทศ มีการช่วยเหลือภาคสินค้าให้เป็นชาติ จึงจำต้องปราบหลักรแห่ง
ของพ่อค้าและการค้าเงินของพาณิชย์กิจจากจำพวก อักประการหนึ่ง เมื่อมี
เหตุการณ์อันเกี่ยวดกกับการประกอบพาณิชย์กิจบังเกิดขึ้น ซึ่งรัฐบาลจำต้อง
จัดการหรือ ทว่าการควบคุม ก็ไม่สามารถจะปฏิบัติให้บรรลุผลไปได้โดย
สัมบูรณ์ เนื่อง ด้วยขาด ข้อความ และรายละเอียดสำหรับ ประกอบการ
พิจารณา ฉะนั้นจึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติระเบียบพาณิชย์
ขึ้นได้ การจดทะเบียนดังกล่าว นอกจากเป็นดังจำเป็นสำหรับรัฐบาลใน
การพิจารณาและควบคุมนโยบายการค้าแล้ว ยังมีประโยชน์สำหรับสาธารณ
ชนและพ่อค้าโดยทั่วไปอีกด้วย โดยที่ทางธุรกิจกันและกัน มีความสะดวก
ในการติดต่อเพื่อค้าขาย เป็นสิ่งมอ่งกนการทุจริตบางประการอันจะทำให้
พ่อค้าที่สุจริตมีฐานะดีขึ้น เมื่อได้ทราบหลักการและได้ปฏิบัติตามพระราช
บัญญัติคนแถจะมอ่งกนส่วน และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติใน กาดต่อไป
ร.ต. สอน วงษ์มโต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชยนาท กล่าวว่ การที่
รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติระเบียบพาณิชย์มานี้ ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยใน
นโยบายนั้นเป็นที่สุด เพราะเหตุว่ระเบียบพาณิชย์นี้จะไดมประโยชน์ตามท
รัฐบาลได้แถลงไว้แล้วอย่าง หนึ่งแล้ว ข้าพเจ้า เห็นว่ว่ถ้าหากทำได้ จัดการตาม
ประโยชน์จะมีอย่างยั้ง เพราะเหตุว่ราษฎรเจตนาเราก รอยแล้วว่ได้ขาด
ประโยชน์เพราะคนกต่างไปมาก ราษฎรไม่รู้ว่าพ่อค้าคนใดจะรับสินค้าอย่าง
หนึ่งอย่างใดที่ตนได้ทำขึ้น นี่เป็นเหตุให้คนกต่างทำความลำบากให้มากขึ้น
และยากในการที่ราษฎรจะเข้ามาทำการค้าขายติดต่อกับพ่อค้าใหญ่ ๆ ได้ด้วย
ราคาอันตก ถ้ามระเบียบพาณิชย์ขึ้นแล้ว ราษฎรจะได้ทราบสถิติโดยตามจาก
เจ้าหน้าที่คว่า สินค้า อย่างหนึ่ง อย่างใด ก็จะไปยังพ่อค้า ใหญ่ ๆ โดยตรงได้

ราษฎรก็จะได้อาณาเขตมากขึ้น เป็นประโยชน์อย่างหนึ่ง แต่ประโยชน์ในการ
 ทพศาคาตพศาคาในทิศทางๆ กันจะได้ทำการติดต่อหรือส่งสินค้าได้โดยเร็ว เพราะ
 วัตถุประสงค์อย่างหนึ่งประโยชน์ในการทรมาน ถ้าจะได้ควบคุม
 ในสินค้าบางอย่างก็จะได้ทราบรายละเอียดว่าสินค้าอย่างใดที่พ่อค้าคนไหนทำ
 การค้าขายอยู่ ก็จะได้ถามหรือแจ้งเรื่องแก่พ่อค้าใหญ่ ๆ นั้น ทำความตกลง
 เพื่อดูควบคุมและข้อสันนิษฐาน หรือไม่ให้จำหน่ายออกนอกประเทศ โดยซึ่ง
 ราชเจ้าเห็นว่าเป็นหลักการใหญ่ ๆ นั้นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนมาก จึงเห็น
 ว่าควรจะรับหลักการไว้พิจารณา

ขุนศรีสุทนต์รณเวทีย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 หลักการของรัฐบาลที่เสนอมานี้ เป็นการแสดงความกตัญญูของกระทรวง
 เศรษฐกิจการ ในการที่จะส่งเสริมการพาณิชย์ของคนไทยหรือของกรมพาณิชย์
 ทั่วๆ ไป และโดยเฉพาะเขาใจว่าคนไทย แต่ว่าเป็นเรื่องที่หนักใจเหลือเกิน
 ในการทรมานเสนอเข้ามาในบัดนี้ ซึ่งไม่มเวลาพอที่จะพิจารณา เพราะเหตุ
 ว่าเมื่อได้พิจารณาตามมาตราต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาระสำคัญแล้ว เราจะเห็นว่า
 มีข้อหลายมาตราซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่น้อย ด้วยเหตุว่าในบทมาตรา
 เหล่านี้เป็นบท กระทั่งกระทบถึงความเป็นอยู่ของราษฎร อยู่เป็นจำนวนมาก
 ทั้งในทางที่เกี่ยวแก่ราษฎรและในทางที่เกี่ยวแก่เจ้าพนักงาน ในทางที่เกี่ยวแก่
 ราษฎรกลัยในเรียงเช่นการบังคับให้คำสั่งหนังสือ เช่นการ ทว่าขายแผ่นดิน
 แล้วในการที่เกี่ยวแก่เจ้าพนักงานก็บอกว่าเราต้องมีบทมาตราให้อำนาจเจ้าพนักงาน
 ที่จะเข้าไปตรวจกิจการในสถานการค้าขายได้ บ้านจกจะไปตรวจกิจการ
 เช่นนี้แล้วถ้าจะสั่งให้เจ้าพนักงานคนนั้นต้องเป็นตำแหน่งสำคัญเช่นไร ก็ได้
 เคยรับฟังมาบ้าง เช่นการตรวจการผู้กระทำการผิดหรือสิ่งซึ่งใช้ในการกระทำ
 ความผิดตามกฎหมาย แต่ในบทมาตราที่บัญญัติไว้เห็นถึงความแต่คงว่า
 ยี่สิบสองปีหรือยี่สิบสามปี แต่ข้อนี้เป็นการหนึ่งถ้าจะพิจารณาถึงคำ
 คำนี้ให้ระพพพพ... อีกไม่เป็นการแก้ไขอันเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรอย่างมา

เช่นใน บทบัญญัติบอก
 ทุนส่วนแม่ค้าหรือแม่
 เข้าใจว่าไม่ใช่แม่ค้า
 แล้ว ใช้ได้ทั้งพ่อค้าแม่
 จะต้องคิด ออกประก
 ในเรื่องการค้าทางเรือ
 เรารับว่าเป็นเรือเรธา
 นานๆ เช่นเคยเขา
 เดือนเช่นนั้น จะเขาใจ
 แจงไว้ จึงรู้สึกห
 และถ้าตามความเห็น
 ในหมวดเดียวหรือด้
 การชยาก เพราะจะ
 แล้วพิจารณาในข้อนี้
 บางอย่างก็ยังไม่
 นโยบายสำคัญตลอด
 เราทำความตกลงกั
 ทราบดังนี้

พ.อ. พระ
 กล่าวไว้ ราชเจ้า
 มาก ถึงแม้ว่าจะ
 ค่อยไป ไม่ให้เป็น
 จะให้พ่อค้าประชาชน
 พยายามที่จะทำเป็น
 ก็จะประกาศเป็นล

ประโยชน์ในการ
ได้โดยเร็ว เพราะ
ถ้าจะได้ควบคุม
ที่พ่อค้าคนไหนทำ
เงิน ทำความตกลง
เขต โดยซึ่ง
น้อยมาก จึงเห็น

มองขาย กล่าวว่
วหน้าของกระทรวง
หรือของการพาณิชย์
นำหนักใจให้ถือเกิน
จารณา เพราะเหตุ
แล้ว เราจะเห็นว่า
ยเหตุว่าในบทบาท
ชฎร อยู่เป็นส่วนมาก
น ในทางที่เอกชน
สนกร ทบขายเป็นต้น
าให้อำนาจเจ้าพนักงาน
จที่จะไปตรวจกิจการ
หนึ่งสำคัญเช่นไร ที่ได้
วตั้งซึ่งไรในการกระทำ
มีไว้หนักความแต่คงว่า
องถ้าจะพิจารณาด้วยคำ
อื่นแก่ราษฎร อย่างมาก

เช่นในบทบัญญัติบอกว่า กฎหมายนี้ ไม่บังคับใช้แก่พ่อค้าเร่ พ่อค้าแผงลอย
ที่ส่วนแม่ค้าเร่หรือแม่ค้าแผงลอยเราใช้บังคับยกเว้น เพราะคำว่าพ่อค้าเรา
เข้าใจว่าไม่ใช่แม่ค้า เพราะฉะนั้นจะต้องเปลี่ยนเป็นคำว่าค้าปลีก ถ้าผิด
แล้ว ใช้ได้ทั้งพ่อค้าและแม่ค้าหรือแม่ค้าแผงลอยเป็นต้น เพราะฉะนั้นควร
จะต้องคิด อีกประการหนึ่งเราบอกพ่อค้าเร่หรือพ่อค้าแผงลอย คราว
นี้เรื่องการค้าทางเรือ ถ้าหากว่าเรื่อนั้นเป็นเรือที่เร่ขาย หรือเรือขายยกเดียว
เร่รับว่าเป็นเรือเร่ขายจริง แต่บางแห่งไม่ใช่เป็นการเร่ขาย เป็นการจอดขาย
นาน ๆ เช่นเคยขายของประจำอยู่ที่ปากคลองมอญ จอดขายอยู่ถึง ๒-๓
เดือนเช่นนั้น จะเข้าในล้อย่านหรือไม่ ไม่ทราบ เพราะไม่มีบทใดเพราะหัดพิ
แจ้งได้ จึงรู้สึกหนักใจว่ากฎหมายบทนี้หน้าจะต้องพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วน
และก็ตามความเห็นของข้าพเจ้า โดยเฉพาะแล้วเห็นว่า บทบัญญัติได้ควรจะอยู่
ในหมวดเดียวหรือสองหมวดเช่นนี้ เราแยกเป็นคนละหมวดกัน ซึ่งเป็น
การยาก เพราะฉะนั้นการที่เสนอมานี้เช่นนี้ เวลานี้ถ้าหากว่ารับหลักการไป
แล้วพิจารณาในอันสองอัน ซึ่งมันงานหนักมีมากเกินไป เท่าที่ได้คิดเห็น
บางอย่างก็ยังไม่แล้ว ถัดจากนั้นก็ต้องทำก็มี แล้วจะให้กฎหมายเกี่ยวกับ
นโยบายสำคัญดังตัวอย่างไร ถ้าหากว่าสภาฯ จะรับหลักการที่ขออยู่ แต่
เราทำความเข้าใจกันว่า จะแปรญัตติในสมัยวิสามัญก็ควรแล้ว จึงเรียนให้
ทราบดังนี้

พ.อ. พระบริภัณฑ์โชติกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเองรู้สึกว่พระราชบัญญัติระเบียบพาณิชย์เป็นการสำคัญ
มาก ถึงแม้ว่าจะมีความยุ่งยากอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าได้คิดแต่คิดว่าเราควรยก
ค่อยไป ไม่ให้เป็นภาระแก่ราษฎรประชาชนได้เป็นการใหญ่ ถ้าเรา
จะให้พ่อค้าประชาชนทำการทะเบียนพร้อมกันแล้ว เป็นการยุ่งยาก จึงได้
พยายามที่จะทำเป็นระเบียบพาณิชย์ คือ ควรทำทะเบียนพาณิชย์อะไรกัน
ก็จะประกาศเป็นครั้งคราวไปและเป็นตำบล ๆ ที่สมาชิกขออยู่ในเรื่องพาณิชย์

ข้าพเจ้าขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่าพอคำต่างประเทศที่เขาหาพาณิชย์กิจเจริญกว่าเรา
 นั้น ทุกคนบวชกัน แต่การมีขายนั้นคงจะไม่เสียเงินทองมากมายอะไร
 กันนัก แต่การมีขายนั้นเป็นการลดการค้าขาย ในเรื่องพ่อค้า ซึ่งคิดว่า
 จะเป็นแต่ค้าไม้ไผ่นั้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมัครกับบัญญัติในมาตรา ๕
 บททั่วไป จำกัดแต่ที่ว่าพ่อค้าทำอะไร หมายความว่าอย่างไร ในเรื่อง
 เจ้าหน้าที่ความหมายว่า รัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งขึ้น แต่ว่าจะได้แต่งตั้งอย่าง
 ไรก็ได้ประกาศ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าซึ่งมีความรับผิดชอบ
 ในหน้าที่นั้นแล้ว ก็จะได้ดำเนินการไป ถ้าแม้ว่าข้าพเจ้าไปแล้ว ก็กิจการงาน
 ก็จะไป ข้าพเจ้าไม่เห็นมีอะไรมากจะเป็นปัญหา

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ (กล่าวต่อ) การ
 อภิปรายเท่าที่ฟังมาแสดงย่อมเป็นทวีบทกว่าหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับ
 ดังที่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวอะไรให้มากมายนอกจากจะขอ
 ให้รับหลักการ เมื่อมีข้อสงสัยในมาตราใด เราก็ไปแปรญัตติในชั้น
 กรรมาธิการ แต่กรรมาธิการนั้นเราจะเสนอว่าจะให้ตั้งเมื่อไร ก็แล้วแต่
 นโยบายของที่ประชุม เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

ร.อ. ขุนวินิตร์ชัย ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ รับรอง
 ประธานสภา ฯ กล่าวต่อ ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่ง
 พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียงกัน
 ประธานสภา ฯ กล่าวต่อ เป็นอันรับหลักการไว้พิจารณา
 นายกรัฐมนตรี กล่าวต่อ ขอกรรมาธิการวิสามัญ & นาย
 ประธานสภา ฯ กล่าวต่อ ทางรัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
 & นาย มีมติคัดค้านหรือไม่
 ไม่คัดค้าน
 ประธานสภา ฯ กล่าวต่อ เป็นอันตั้งกรรมาธิการวิสามัญ & นาย

นายกรัฐมนตรี
 ศาสตราจารย์
 ขุนชำนาญภาษา
 ต่อเสนอ นายมังกร ตามแต่
 มีสมาชิกรับรอง
 นายเขื่อน กาญจน
 กล่าวต่อ ข้าพเจ้าขอเสนอ
 มีสมาชิกรับรอง
 นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้
 เสนอร่าง ฯ
 มีสมาชิกรับรอง
 ประธานสภา ฯ กล่าว
 นายกรัฐมนตรี กล่าว
 ประธานสภา ฯ กล่าว
 นายทองอินทร์ ภูริพัศ
 ขอแปรญัตติภายใน ๗ วัน
 มีสมาชิกรับรอง
 ประธานสภา ฯ กล่าว
 ว่าควรจะแปรญัตติ ๗ วันภาย
 นี้
 มีสมาชิกยกมือ ๓๗ ท่าน
 ประธานสภา ฯ กล่าวต่อ
 มีสมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

นิชยกิจเจริญกล่าวว่า
เงินทองมากมายอะไร
ร้องไห้แล้ว ซึ่งคิดว่า
มีบัญญัติในมาตรา ๕
ว่าอย่างไร ในเรื่อง
ปลัดว่าจะได้แต่งตั้งอย่าง
แก่ข้าพเจ้าซึ่งมีความรีบ
เข้าไปแล้ว กิจการงาน

บุรณ (กล่าวว่า) การ
หึ่งพระราชบัญญัติคนเป็น
ห้มากมายนอกจากจะขอ
เราก้ไปแปรญัตติในชั้น
ให้ตั้งเมื่อไร ก็แล้วแต่
วันนี้ วัชรอง
เห็นว่าควรรับหลักการแห่ง

หลักการไว้พิจารณา
การวิสามัญ & นาย
ตชตงกรรมมาธิการวิสามัญ

กรรมมาธิการวิสามัญ & นาย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐมนตรีขอเสนอ นายกรัฐมนตรีของ พระวุฒิ-
ศาสตร์ ๑

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายมังกร ตามเดิม
มีมติมาชกัรบรอง

นายเขื่อน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสนิท เจริญรัฐ
มีมติมาชกัรบรอง

นายจิ่ง จรุงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
เสนอ นายจรูญ ๑
มีมติมาชกัรบรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ครบแล้ว แปรญัตติภายในกึ่งวัน
นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ขอแปรญัตติ ๒ วัน
ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ขอแปรญัตติภายใน ๘ วัน นับแต่วันเปิดสมัยประชุมคราวหน้า
มีมติมาชกัรบรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อมีความเห็นแตกต่างกันต้องลงมติ ผู้ใด
เห็นว่าควรระแปรญัตติ ๘ วันภายหลังเปิดประชุมสมัยหน้า ขอได้โปรด
กัมมือช่น

มีมติมาชกัรบรอง ๓๗ ท่าน
ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีมติมาชกัรบรอง ๔๔ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันปรกติภายใน ๒ วัน จะ
 ทยอยไปร่างพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของรัฐบาล
 ขุนสมงหารहितะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
 ว่า ก่อนหน้าที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลขอเพิ่มเติมข้อความ
 ในมาตรา ๒ ท้ายความในมาตรา ๒ ขอให้เพิ่มความลงไปในว่า "เป็นต้นไป"
 และให้ตัดคำว่า "ที่" ออกจากข้อความว่า มาตรา ๒ "ให้ใช้พระราชบัญญัติ
 นี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป" รัฐบาลขอแถลงประกอบ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คราวสารบรรณาธิการซึ่งต้องเสียอากรแสตมป์นั้น
 ตามพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ ในบังคับฉบับแก้ไขซึ่งไม่มีตัดอากรแสตมป์แต่
 เพียงว่า ถ้าตราสารฉบับใด ซึ่งควรจะมีตัดอากรแสตมป์แต่ไม่มีตัดตราสาร
 ฉบับนั้นเป็นเหตุที่จะอาจขึ้นเป็นพยานในศาลมิได้ และจะนำตราสารฉบับนั้น
 ไปขอให้เจ้าหน้าที่รับรองและจดทะเบียนอย่างใดมิได้ แต่ถึงกระนั้นคดี ซึ่ง
 อื่นหาได้ถูกคัดค้านแต่อย่างใดไม่ ในเมื่อผู้เจ้าของตราสารได้มีติดภายหลัง
 นอกจากผลของบทบัญญัติเพียงเล็กน้อยเช่นนี้แล้ว กฎหมายยังมีบังคับถึงผลอัน
 ยิ่งใหญ่อีกประการหนึ่งก็คือว่า ถ้าผู้ใดไม่มีตราสาร มีโทษถึงอาญา
 รัฐบาลได้มาคำนึงในเมื่อได้เห็นในบางกรณี ซึ่งได้เข้ามาในบรรดาการงาน
 เห็นหลายเรื่องซึ่งไม่น่าที่จะลงโทษในทางอาญา เช่นเป็นต้นฉบับตัดอากรแสตมป์
 ใดพลั้งเผลอ แต่ถึงกระนั้นก็ไม่สมควรหมายบทโทษโดยเด็ดที่จะให้จัดการอย่าง
 อื่นได้ นอกจากจำเป็นจะต้องได้รับโทษในทางอาญา รัฐบาลจึงแก้ไข
 พระราชบัญญัติอากรแสตมป์ฉบับนี้ขึ้นมา ให้มีการเพิ่มโทษเหมือนหนังสือ
 พระราชบัญญัติภาษีเงินได้และการค้า กล่าวคือถ้าในกรณีใดปรากฏว่าผู้
 กระทำ กระทำด้วยเจตนา รัฐบาลก็จำเป็นจะต้องใช้บทบัญญัติอย่างโทษเดิม
 แต่ในคดีใดซึ่งผู้กระทำ ๆ โดยพลั้งเผลอ น่าจะได้ช่วยเหลือ รัฐบาลก็จะได้
 ใช้การเพิ่มโทษนั้นซึ่งเป็นแต่ส่วนเล็กน้อย เพราะฉะนั้นหวังว่าสภาฯ นี้คงจะ
 รับหลักการ

นายทองอยู่ พุด
 ร่างพระราชบัญญัติอากรแส
 ยังก่อนของใจและยังไม่เห็นค
 ไม่ควรจะมีหลักการแห่งพระ
 ษณมาตรา ๒ ข้อ ก. และ
 ึ่งคำอากรขึ้นอีกเป็น ๒ เท่า
 เท่าใดพอรัฐบาลแถลงเมื่อ
 ึ่งโทษจำคุกสถานเดียว ให้มี
 ฎหมายแล้ว ก็ควรจะแก้ไขโดย
 ้อยลงก็ทำได้ ไม่จำเป็นจะค
 ึ่งเห็นว่าการออกพระราชบัญญัติ
 ึ่งโทษจำคุกที่ จึงเห็นว่ยังไ
 ึ่งพิจารณา
 ค. ขู่เบี่ยง ทองลงยา
 ามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระร
 ึ่งการเจตนาดี แต่เหตุใดรัฐบาล
 ึ่งตราสารไม่ว่า ณ สถานที่ใด รัฐบาล
 ึ่งที่รัฐบาลคิดว่าเอกชนซึ่งทำคว
 ึ่งพลั้งเผลอแล้ว จะลดทางอาญาค
 ึ่งแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจใน
 ึ่งตราสารได้ไม่ว่า ณ ที่ใด การที่รัฐบาล
 ึ่งระยังของใจอยู่เป็นอันมาก
 นายทองอินทร์ ฎริพัฒน์
 ึ่งกล่าว พระราชบัญญัติฉบับนี้
 ึ่งที่สมาชิกได้กล่าวมาแล้ว ก็

ภายใน ๒ วัน วาระ
๒๔๗๘ ของรัฐบาล
กระทรวงการคลัง กล่าว
ว่าขอเพิ่มเติมข้อความ
ลงไปว่า "เป็นต้นไป"
ให้ใช้พระราชบัญญัติ
รัฐบาลขอแต่งตั้งประกอบ
เชิงเสียดสารแด่กรม
ไม่มีคดีอากรแต่มีแต่
คดีกรมแต่ไม่มีคดีราสาร
จะนำตราสารฉบับนั้น
แสดงกระบวนคดี ซึ่ง
ตราสารได้ปิดภายหลัง
มายังมีบังคับถึงผลอัน
ตราสาร มีโทษถึงอาญา
ผ่านมาในบรรดาการงาน
เป็นต้นฉบับคดีอากรแต่มี
ยเหลือที่จะให้จัดการอย่าง
อาญา รัฐบาลจึงแก้ไข
การเพิ่มโทษเหมือนหนังสือ
ตราสารในกรณีใดปรากฏว่า
ใช้บทบัญญัติอย่างโทษเดิม
ด้วยเหลือ รัฐบาลก็จะได้
ประโยชน์หรือรางวัล ๗ ครั้ง

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าว
ว่าร่างพระราชบัญญัติอากรแต่มีเงิน เท่าที่ได้อำนาจรัฐบาลแสดงมานั้น ข้าพเจ้า
ยังรู้สึกของใจและยังไม่เห็นด้วย เมื่อได้พิจารณาโดยตลอดแล้ว เห็นว่ายังไม่
สมควรจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเราจะมองดูในมาตรา ๓
ของมาตรา ๒ ข้อ ก. และ ข. แล้ว จะเห็นได้ว่าใน ๒ ข้อนี้โดยบัญญัติให้เพิ่ม
เงินค่าอากรขึ้นอีกเป็น ๒ เท่าและ ๕ เท่าเช่นนี้ ดูจะเป็นการหนักมากเกินไป
เท่าที่ได้อำนาจรัฐบาลแสดงเมื่อก่อนว่าเป็นการผ่อนเบา ก็หมายความว่าไม่ต้อง
ลงโทษจำคุกสถานเดียว ให้มีทั้งการปรับด้วย ขอนถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้
พิจารณาแล้ว ก็ควรจะแก้ไขโดยยกเลิกโทษจำคุกเสียเสียก็ได้ หรือลดโทษจำให้
น้อยลงก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องเพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้น เมื่อใคร่ควรอยู่แล้ว
จะเห็นว่าการออกพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อจะเพิ่มเงินค่าปรับให้แรงขึ้น แต่
ลดโทษจำคุกที่ จึงเห็นว่ยังไม่จำเป็นที่จะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับ
นี้พิจารณา

ค. ยูเกียง ทองสงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่าตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอากรแต่มีเงิน โดยเจตนาแล้ว
เป็นการเจตนาดี แต่เหตุที่รัฐบาลจึงกำหนดอำนาจในการที่จะเจ้าหน้าที่ตรวจ
ตราสารไม่ว่า ณ สถานที่ใด ซึ่งทำประหนึ่งว่าตราสารนั้นเป็นคดีอาชญากรรม
การที่รัฐบาลคิดว่าเอกชนซึ่งทำตราสาร แต่ไม่ได้มีคดีอากรแต่มีเงินด้วยความ
ผิดลงแล้ว จะลดโทษอาญาด้วยการปรับ ด้วยประการเหล่านี้เป็นการดี
อยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในการที่รัฐบาลให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตรวจ
ตราสารได้ไม่ว่า ณ ที่ใด การที่รัฐบาลมีเจตนาเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอทราบ
เพราะยังสงสัยอยู่เป็นอันมาก

นายทองอินทร์ ภูริพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ส่วนได้เสียของราษฎรอยู่ ๒ ประการ
ซึ่งทั้งหมดได้กล่าวมาแล้ว คือประการหนึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๓ ของ

มาตรา ๒ ข้อ ก. และ ข. ในการกำหนดเงินค่าปรับตามอนุมาตรา ๒ ข้อ ก. ข. นั้น จะเห็นได้ว่าถ้าวัดปรับนั้นไม่ให้ความยุติธรรมแก่ราษฎร กล่าวคือ จำคุกแล้วไปปรับเงิน เราจะต้องเสียอากรแต่เดิม ๕ สตางค์ แต่ถ้าเราไม่เสีย ไม่มีอากรแต่เดิมปรับตามอนุมาตรา ๒ ข้อ ก. แล้ว ถ้าจะปรับ ๒ เท่า ก็เป็นเงินแต่เพียง ๓๐ สตางค์เท่านั้น แต่ทว่าในกรณีออกกรณีหนึ่งถ้าเมื่อ เป็นการมอบอำนาจทั่วไป ซึ่งจะต้องมีอากรแต่เดิม ๕ บาท และถ้าแม้ว่า ยังไม่ได้มีอากรแต่เดิมปรับตามอนุมาตรา ๒ ข้อ ก. แล้ว จะปรับเป็นเงิน ๒ เท่า ก็เสีย ๓๐ บาท ในกรณีทั้งสองจะเห็นว่า ๕ สตางค์กับ ๕ บาทมีส่วน ต่างกันถึง ๕๕ เท่า แต่การบังคับตามมาตรา ๓ อนุมาตรา ๒ ก. จะเห็นว่า ๕ สตางค์กับ ๕ บาท จะต้องปรับผิดในเงินค่าปรับเท่ากัน ซึ่งถ้า ๑ บาทจะ ได้พิจารณาจนได้มีเวลาอภิปรายกันอย่างมาก ในมาตรา ๖ ที่สมาชิก ผู้แทนกาญจนบุรีได้กล่าวมาแล้ว การที่จะให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจสอบตราสารไม่ว่าในสถานที่ใด ๆ นั้น ย่อมเป็นเหตุให้เกิดกระทบ กระเทือนถึงส่วนได้เสียของราษฎรอยู่เป็นอันมาก เพราะตราสารหรือ เอกสารที่เป็นนิติกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีอากรแต่เดิมปรับ ในบางกรณีแล้ว อาจจะทำกันเป็นการลับ เช่นในเรื่องกู้หนี้ยืมสิน ซึ่งลูกหนี้ไม่อยากจะให้มี การโฆษณาว่าตนเป็นหนี้สินนั้น อาจจะทำเป็นการลับ ถ้าแม้ว่าเราจะ ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงาน ในการ ออกหมายเรียก หรือตรวจค้น โดยไม่จำกัด เช่นนั้น ก็ย่อมกระทบถึงส่วนได้เสียของราษฎร เหตุผลที่รัฐบาลแถลงมานั้น ก็น่าเห็นใจอยู่ แต่ว่าเรามีเวลาพิจารณาพระราชบัญญัติ ในเวลากระชั้นชิด และถ้าแม้ว่าจะออกพระราชบัญญัตินี้ ภายหลังจนเปิดสมัยประชุมหน้าแล้ว ก็ควรอยู่ ด้วยเหตุผลดังข้างเห็นว่าเป็นที่ควรระมัดระวังพิจารณา เว้นแต่จะให้ ปล่อยปละละเลยไปนาน ๆ

ขุนสมาหารทิศคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว

เท่าที่ฟังท่านสมาชิกอ. เหมือนรบกับว่า จะจัดการใน ใจในลายลักษณ์อักษรก็ค ำกำหนดอัตราโทษก็ตาม รัฐ ธรรมนูญ รัฐบาลขอเรียนคว ารกับความประสงค์ซึ่งเราขอ อกกำหนดโทษ ยังมีสมาชิกผู้ ในกรณีซึ่งไม่เจตนาแต่ด้วยค ือมือเพิ่มต่อไปแทน ถ้าไม่ ็นจะต้องฟ้องร้อง ข้อให้ห าคดี ค่าเสียหายที่เสียไปต่าง ักกับมอยู่เดิมแล้วเป็นอย่างไร ามาก อยากจะขอให้เห็นข้อ ีว่าต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๓๐๐ บาท แต่ด้วยไปมีความผิด ปรมาจากรักไม่เกิน ๖ เดือนและ ึ่งโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท ะเพิ่มภาษีขึ้น อย่างไรจะดีกว่า ใจในวิธีปฏิบัติตามที่สมาชิกของใ ากฐานไม่ใช่เป็นประเด็นหลักการ ักการในตอนนี้แล้วก็เป็นจะคอ ักตนาหรือไม่เจตนาอัน การที่เจ ื่อมรับรองความเจตนาหรือไม่ าวแล้ว เราจะเชื่อได้อย่างไรว่า

ถ้าคุณเกิดดวงศาด ทุกๆ อย่างขอให้ท่านโปรดพิจารณาทุก
ท่านจะแก้ไขอย่างไรเพื่อความตั้งใจของท่านและรัฐบาลตรงกันนั้น รัฐบาล
เรียนแล้วว่าจะไม่เห็นขงนั้น ถ้าไม่เกิดผลพอ

นายเนย สัจจิม่า ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า ตาม
คำปรารภของรัฐบาล นอกเหนือเป็นกรมก. เว้นไม่ พ้อง รองตง โทษ แก่ผู้พลด
เผดอ แม้ในการไม่มีคดีการแต่มี ข้าพเจ้าได้อ่านดูในพระราชบัญญัติ
ในเรือนั้น หาได้มีข้อความแก้ไขในมาตราแห่งพระราชบัญญัติ
อากรแต่มีไม่ หมายความว่าพดงเผดอฉันกเอาเงิน เก็บอากรแต่มี
เพิ่มชนโทษกของมี เพราะไม่ได้แก้กฎหมายเก่า ในร่างพระราชบัญญัติ
หาได้มีมาตราใดว่า ถ้าหาข้อความมาตราใดแย้งกับพระราชบัญญัติใหม่ นี้โทษก
เด็ก เพราะฉะนั้นถ้าจะแปลตามตัวอักษรให้เด็กขาดดวงศาดของเสียอากรแต่มี
เพิ่มชนตามใหม่ และโทษกของรับตามเก่า เท่าที่ปฏิบัติตามในเรื่องอากร
แต่มี ข้าพเจ้าได้เห็นคำยุติ ขอรรมให้ความยุติธรรม แก่ผู้ขอเอกสารไป
ฟ้องร้อง คือไปยื่นฟ้องข้อศาดแล้ว ศาดพิเคราะห์ว่าเอกสารฉบับนั้นไม่ได้
มีคดีอากรแต่มี ศาดกัหมอนให้มัดได้ ไม่ว่าจะจับหรือจำเลย ให้มัดได้
เท่าราคาทศควรจะต้องมัด แล้วจะต้องนำตัวไปฟ้องร้องกัน คิดว่าไม่เป็นการ
เดือดร้อนอะไรเลย แล้วออกประการหนึ่ง การทพดงเผดอ ข้าพเจ้าถือว่า
เป็นการเจตนาส่วนหนึ่ง เช่นกับการกเงิน ก. ให้ ข. กเงิน ข. มีหน้าที่จะ
ต้องมัดอากรแต่มี แต่ไม่มีมัด แล้ว ก. เองตรูเช่นนี้ถือว่าเป็นการผิดทั้ง ๒ คน
เพราะฉะนั้นหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าออกไปจะเสียผลแก่ราษฎรเป็น
อันมาก ก็จะต้องเสียอากรแต่มีเพิ่มขึ้นโดยใช่เหตุ

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า ในเรื่องอากร
แต่มีนั้น เมื่อเราได้ทราบกิจกรรมใด ๆ เราจะต้องมัดอากรแต่มีทุกหนทุก เมื่อ
เราไม่มีคดี สัญญาหนักใช้ไม่ได้ หมดเมื่อเราออกกฎหมายผ่อนผันสั้นยาวให้

ยังมีภายใน ๑๕ วันนั้นควร
เพิ่มเงินเป็นเงิน ๕ เท่าของ
คดีอย่างใดจะมากกว่า น
ข้าพเจ้าอาจจะหักเตียงอากร
หนึ่งซึ่งมีฐานะดี ข้าพเจ้าเชื่อแ
กันสองต่อสอง ไม่คู่ของมัด
ก่อนเอาเงินมาชำระ ทนทา
ไม่เอาเงินมาชำระ ข้าพเจ้าอา
ข้าพเจ้าบอกแล้วสัญญาของ
ใครใครของดูให้ดูจะเห็นว่าไม่มี
ศาดแล้ว คำจะพิจารณาว่า
บรรณ เมื่อรัฐบาลออกมา
กรแต่มี โดยหวังว่าไม่มั่นคง
บรรณ ในเรื่องเช่นนี้รัฐบาลจ
ระเทศจะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว
การณา ข้าพเจ้าขอให้ตั้งมดี
มดีมาชกรบรอง
ประธานสภา ฯ กล่าว
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
มดีมาชกรบมือ ๔๖ ท่าน
ประธานสภา ฯ กล่าว
มดีมาชกรบมือ ๑๘ ท่าน
ประธานสภา ฯ กล่าว
บัญญัตินี้ ส่งกรมมาธิการดำเนินการ
นายกรรัฐมนตรี กล่าว

ด. ยุกะยง ทองสงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว
ร่างพระราชบัญญัติไม่ควน แล้วก็มีบางประการซึ่งเราควรจะทำความตกลง
อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้แปรญัตติ ๗ วัน
ภายหลังการประชุมวิสามัญ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๗ วัน ภาย
หลังเปิดประชุมวิสามัญ กรรมการชดท ๒ ซึ่งตั้งใหม่เมื่อเปิดประชุม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าว
ว เราตั้งให้ไว้ได้ คือเมื่อตั้งชดท ๒ แล้วเป็นอันว่าเขามาทบทวนทศเดียว ถ้า
ไม่เช่นนั้นแล้วเคยจะล้มลงไป กรรมการจะล้มไป

ประธานสภาฯ กล่าวว ชดท ๒ ควรหาเป็นอันตกลง วาระ
คือไปร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ ทบวงตั้งชื่อวัดคอมมูนทวาราม ตำบล
โคกหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ขุนประเจตตรณพันธ์

เดชะนการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ กล่าวว ตามที่รัฐบาลได้รับร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ที่ธรณีสั่งมี วัดคอมมูนทวาราม ตำบลโคกหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
ให้แก่กระทรวงกลาโหมคนไปเพื่อแก่แผนทนน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ ได้ทำการแก้ไขแผนทกตของเรียบร้อยแล้ว ปรากฏอุบายร่าง
พระราชบัญญัติได้เสนอมาน แผนททใดแก้ไขหนักใดแก้ไขทศซึ่งแต่เดิม
กลับเห็นเป็นได้ ให้ตกได้ตกเห็นอ ได้จัดการแก้ไขโดยตรวจตราข้อบก
กบกรมทคนโดยลกตของแล้ว และออกขอหนังสือใคร่ขอของทคนเขตทตค
ค่อโดยรอบ ๆ เขตทจะโอนน แล้วออกขอหนังสือโดยแผนทซึ่งแต่เดิมแห่ง
คอปพ เป็นหนังสือคตพพ วิจารณ์ขอทโดยขอโดยวิธีคนขของกรมแผนท
ฉะนั้นรัฐบาลหวังว่าสภาฯ คงจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับน

นายทองอยู่
ร่างพระราชบัญญัติโอน
หม้อ อำเภอเมือง จัง

ได้ว่าได้ตั้งเข้ามายังสภาฯ
ต้องออกไปในเหตุผลเช่น
แม้ข้าพเจ้าจะโดย่างเหตุผล
ให้ท่านสมาชิกระลึกถึงว
ถ้าเราจะมาทบทวนใน
ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทงทศ

นายกรัฐมนตรี
ที่ไม่โดยไม่คิดประโยชน์
ก่อน แต่ก่อนนั้นอยู่ใน
จนมาเมื่อไรแล้ว บ้างเม

ซึ่งทงมาจากเครื่องบน
ออกไปให้พอเหมาะพอ
อะไรมาความ นอก
ล้มควแล้วทจะยอมให้เบ
โยชนให้แก่ประเทศ ถ้ามี
วาม่อมจนแล้วกจะตองให้
เห็นว่าเป็นการล้มควแล้ว

ขุนชำนาญภาษา
ข้าพเจ้าเคยกล่าวมาครั้ง
ชาติ วิชาพทศศาสตร์
นหามได้ ข้าพเจ้าขอ

นายทงอ้อย พดพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กราบบังคมทูล
ว่า ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ภายใน ๗ วัน ภายใน
เมื่อมีมติประชุม

ขอโปรดเกล้าฯ ให้นำ
พระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นอันตกลง ราษฎร
ธนบุรี กราบบังคมทูล
ให้แก้กระทรงกลาใหม่

รัฐมนตรีว่าการกระทรง
ขบบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ที่ดินเมือง จังหวัดราชบุรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรง

ปรากฏ ขยายร่าง

หนังสือถึงกระทรวงมหาดไทย

โดยกระทรวงมหาดไทย

โดยกระทรวงมหาดไทย

โดยกระทรวงมหาดไทย

โดยกระทรวงมหาดไทย

นายทงอ้อย พดพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กราบบังคมทูล
ว่า ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่ ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่
ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่ ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่

นายกรัฐมนตรี กราบบังคมทูล ว่า ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่
ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่ ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่
ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่ ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่

นายรัฐมนตรี กราบบังคมทูล ว่า ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่
ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่ ราษฎรในกรุงเทพฯ ขอให้นำ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ ให้แก้กระทรงกลาใหม่

มั่งมาชิกบรอง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าจะขอเบียดอกปรายต่อไปเพื่อแก้ข้อข้องใจของท่านสมาชิก
เห็นว่า .....

ประธานสภา ฯ กล่าววา ท่านต้องขอเบียดอกปราย

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเบียดอกปรายต่อไป

มั่งมาชิกบรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะเบียดอกปรายต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มั่งมาชิกยกมือ ๓๕ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มั่งมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา เป็นอันว่าลงมติได้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพจนานุกรมต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มั่งมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ กล่าววา เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขพจนานุกรมครั้งที่ ๓ แปรญัตติภายในถว้

นายกรัฐมนตรี กล่าววา รัฐบาลขอเสนอ ๒ วัน

ประธานสภา ฯ กล่าววา มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่ แปรญัตติภายใน
๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าขอวาการประชุมพร้อมมติให้แปรญัตติภายใน
๒ วัน วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๘๘
ของรัฐบาล

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ จ.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าววา รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติการแพทย์

พุทธศักราช ๒๔๘๘ ร่างพ
หังการประกอบโรคศิลปะใ
บัญญัติมานี้ นอกจากเหตุ
กันเหตุผลอื่น ๆ ที่จะประกอบ
ออกกนมานานแล้วคงแต่มี
โดยลำดับมาหลายคราว รว
เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะได้
ใหม่ และยกเด็กพระราชบัญญัติ
ในการที่รัฐบาลเองก็ใครที่จะ
ได้ไปคิดในการพิจารณาบัญญัติ
ได้เป็นการสมควรบัดนี้จึง
มีว่า เหตุผลที่จะแสดงต่อไป
พิจารณาของท่านสมาชิกในอ
เค็มถนนรามคะณะกรรมการแพ
กรรมการแพทย์อยู่ แต่
แพทย์ในพระราชบัญญัติเค็ม
ไม่ขัดแย้งเอง ในบางก
เหตุผลมาถึงถึงขั้นนี้ได้ เพ
กำหนดอำนาจหน้าที่ ของคณะ
เหตุผลในข้อนี้ก็คือว่า ใน
สอบความรู้อย่าง มีปริญญา
ทะเบียน วิธีการเค็มถนนใช้การ
ในการปฏิบัติเป็นอันมาก เพราะ
ในเรื่องหลักสูตรแห่งโรงเรียนนี้
อะไรคืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้

อนบร กตาวา
เชก ชาพเจ้า

โรย
เดิรนบร กตาวา

เมือคอกปรายคอกไป

ไปรคกมอช

ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
ขอไปรคกมอช

รคกการแห่งราชพระราช

วัน
๒ วัน

โอไม่ แปรญคคิกายใน
นอนนคให้แปรญคคิกาย

พุทธศักราช ๒๔๘๘

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ราชบัณฑิตยสถาน

พุทธศักราช ๒๔๘๘ ราชพระราชบัญญัติกำหนดการว่าเพื่อปรับมาตรฐาน
 แห่งการประกอบโรคติดต่อของชน ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราช
 บัญญัติมานั้น นอกจากเหตุผลซึ่งปรากฏอยู่ในบันทึกหลักการและเหตุผลแล้ว
 ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่จะประกอบอีกดังนี้ คือว่าราชพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ได้
 ออกกฎหมายแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๖ แล้วก็ตามการแก้ไขเปลี่ยนแปลง
 โดยคำข้อมาหลายคราว รวมทั้งกฎกระทรวงตลกด่วนในเรื่องนี้ด้วย รัฐบาล
 เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะปรับปรุง พระราชบัญญัติ ในเรื่อง การแพทย์ ชน
 โฉม และกติกการพระราชบัญญัติเก่า ๆ ทั้งสิ้น นั้นเป็นเหตุผลอันหนึ่ง และ
 ในการที่รัฐบาลเองก็ใคร่ที่จะได้เสนอมาโดยเร็วคือในต้นสมัยประชุม - แต่
 ได้ไปติดในการพิจารณาปัญหาหลายอย่างด้วยกัน เพื่อที่จะให้พระราชบัญญัติ
 ได้เป็นการสมบูรณ์ยิ่งขึ้นจึงได้เสนอมาช้าไปหน่อย เหตุผลอย่างอื่นออก
 มา เหตุผลที่จะเกดงต่อไปเป็นเหตุผลประกอบบ้าง ซึ่งเพื่อประกอบการ
 พิจารณาของทางสมาชิกในอนที่รับหลักการ คือว่าในพระราชบัญญัติ
 เดิมมีกรมคณะกรรมการแพทย์ ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้ยังมีคณะกรรมการ
 กรรมการแพทย์อยู่ แต่ด้วยเหตุที่อำนาจและหน้าที่ของกรรมการ
 แพทย์ในพระราชบัญญัติเดิมนั้นไม่ชัดแจ้ง และในการที่รับอำนาจหน้าที่
 ไม่ชัดแจ้งนี้เอง ในบางกรณีก็อาจจะเรียกทำให้เกิดการสงสัยในการ
 เหนือมาดังลัทธิอื่นได้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ นี้จึงเห็นว่าสมควรที่จะ
 กำหนดอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ แพทย์เสียให้เป็นการ ชัดเจนที่เดียว
 เหตุผลในข้ออื่นก็คือว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ นี้ได้มีวชการให้
 ส่งมอบความรู้ ซึ่งมี ปรญญา และ ประ กาศ นัย มติ ต่าง ประเทศ ซึ่ง มา ขอ ชน
 ทะเบียบ วิชาการเดิมนั้นใช้การเทียบ ในการเทียบนั้นปรากฏว่าเป็นการยุ่งยาก
 ในการปฏิบัติเป็นอันมาก เพราะเหตุว่าเราจะต้องส่งมอบไปยังประเทศต่าง ๆ
 ในเรื่องหลักสูตรแห่งโรงเรียนนั้น ๆ แล้ว ในเรื่องที่จะ พิจารณ ประ กาศ นัย มติ
 อะไรต่ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นการล่าช้าได้ผลไม่เป็นการรักษามันประสงค

เหตุผลในข้ออื่น ๆ ก็มียุติว่า ในพระราชบัญญัติคนเรามาชอยกเว้น ในการ
 ประกอบโรคคิดปะของบุคคลบางประเภทเมื่อมีความจำเป็น เป็นคนทั่วไป
 กรุงเทพฯ ฯ ในเรื่องการควบคุมผู้เสกหัดซึ่งได้ขึ้นทะเบียนแล้วหรือว่าพนักงาน
 ตำรวจชั้นซึ่งกรมตำรวจชั้นซึ่งไปจัดการบางอย่าง เช่นสั่งให้ช่วยแพทย์ไป
 ฌัดวัดคนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น หัดกักรวีก้อย่างหนึ่งก็ถือว่า การพัก
 หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นแต่เดิมกรมเรื่องปรากฏ มาแต่เมื่อว่า เมื่อคณะ
 กรรมการแพทย์ได้สั่งพักหรือเพิกถอนไปแล้ว ในกฎหมายครั้งเก่าที่เคย
 มาตรา ๑๓ กฎหมายเก่าให้อำนาจไว้ที่รัฐมนตรีจะรับอุทธรณ์ได้ แต่ว่าใน
 พระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ไม่มีอำนาจเช่นนั้น เพราะฉะนั้นปรากฏว่า
 ได้มีราษฎรร้องเรียนในเรื่องนี้บ้าง แต่ก็ไม่สามารถจะรับพิจารณาให้ได้
 เนื่องจากไม่มีพระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ ในพระราชบัญญัติคนจึงได้ให้
 อำนาจในการที่รัฐมนตรีจะต้องได้สอบสวนคดีก่อน ก่อนที่จะพักหรือเพิกถอน
 เพราะถ้าถือว่าเป็นการอาชญาของราษฎร ซึ่งควรจะได้รับการพิจารณาเป็น
 อย่างดี หัดกักรวียกยกว่าการควบคุมการจำหน่ายยาแต่เดิมนั้น ดูเหมือนว่า
 ไรควบคุมกันทั่ว ๆ ไป แต่ว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้เราจะควบคุมในเรื่อง
 ยาเฉพาะในการ ประยาทานั้น ส่วนการควบคุมในการจำหน่ายนั้น จะได้มี
 พระราชบัญญัติ ๓ ข้อฉบับหนึ่งต่างหาก ดังที่ได้แสดงไว้เมื่อคราวได้ตอบกระท
 ถถามที่แท่นจันทร์ แล้วก็มีอีกอย่างหนึ่งในข้อที่จะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรก็
 คือว่า แต่เดิมมาการที่ชอยายใบอนุญาตนั้นเรามาตอบกันเป็นคราว ๆ ๓ ปี
 ครั้งหนึ่ง ในการเช่นนั้นเป็นการเพิ่มความยุ่งยากให้แก่ราษฎรในการที่จะต้องม
 มาจะวิ่งอายุใบอนุญาต และในการที่จะต้องมาทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในการ
 ที่ชอยายใบอนุญาตเช่นนั้น แต่เดิมนั้นจะมีเรื่องหนึ่ง ๆ ในเรื่องใบอนุญาต และ
 ได้เกิดความยุ่งยากเนื่องด้วยความหลงผิดในการที่จะมาชอยาย เช่นการทำให้
 เสียเวลาการทรมานหนักหน่วงอื่น ๆ อันเป็นผลของเรื่องนั้น ในพระราชบัญญัติ

จึงเป็นอันขอให้ชยทะเบียน
 มาณยอมเห็นว่าพระราชบ
 ติแก่ประชาชน ผ่อนผัน
 ติงเพื่อสะดวกในการปฏิ
 รมหัดกการไว้พิจารณาต่อไ
 นายทองอินทร์ ภู
 กล่าวไว้ ในปัญหาข้อนี้
 รัฐบาลเดิมนับว่าระเบียบ
 บัญญัติได้ส่งไปยังสมาชิก
 ด้สมาชิกบางท่านก็ตองมาประ
 ษราชบัญญัติในขณะ
 ๓๐ ชั่วโมง แต่เมื่อได้ข้อบังคับ
 ฎีกา ๓ ข้อ ๒๕ วรรคสุดท้าย
 ด้แน่นอน และตรวจเห็น
 ด้สมาชิกต้องทนายอย่างน้อย ๓ วัน
 เมื่อมาดูพระราชบัญญัติแล้ว
 การประกอบโรคคิดปะให้ คียงช
 บัญญัติทั้ง ๓ ประการแล้ว ไม่มี
 ั้นนั้นการที่พระราชบัญญัติได้
 มีโอกาสที่จะได้พิจารณาร่างพระ
 ในการที่รับหัดกการเช่นนี้ยอมจ
 ด้แก่แท่นราษฎร ได้มีความรู้ ในข้อ
 ด้มีรู้อยู่แท้จริงในส่วนความเป็น
 หัดกการ โดยรอบคอบเช่นนั้น

ชื่อยกเว้น ในการ
 เป็นคนอยู่ใน
 แวดล้อมหรือพาหนะ
 ชนตั้งผู้ช่วยแพทย์ไป
 หนักคือว่า การพัก
 เมื่อว่า เมื่อคณะ
 หมาย ครึ่งเกาทัณฑ์
 ฐนได้ แต่ว่าใน
 พระระณีกปรกฏว่า
 ด้รับพิจารณาให้
 ราชบัญญัติจนจึงได้
 อนที่จะพักหรือเพิกถอน
 ด้รับการพิจารณาเป็น
 ด้แต่เต็มนี้ ดูเหมือนว่า
 ด้รับพิจารณาในเรื่อง
 ด้การจำหน่ายนี้ จะได้
 ด้เมื่อคราวต่อไป
 ด้เป็นประโยชน์แก่ราษฎร
 ด้คือกันเป็นคราว ๆ
 ด้ราษฎรในการที่จะต้องมี
 ด้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในการ
 ด้ ๆ ในเรื่องใบอนุญาต และ
 ด้จะมาขออายุเป็นคราวทำให้
 ด้ก่อน ในพระราชบัญญัติ

นางเป็นอนว่าให้ชนทะเลบนตรงเคยดัดแก้ไขได้ตลอดไป เท่าที่ปรับปรุง
 มาจนยอมเห็นว่พระราชบัญญัติใหม่สมควรที่จะให้
 ด้สิทธิแก่ประชาชน ผู้สนับสนุนความดีศรีอื่น และกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้โดย
 ด้ชัดแจ้งเพื่อสะดวกในการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นรัฐบาลหวังว่าสภาฯ นี้คงจะได้
 ด้รับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด ออมราชธานี
 ก่อว่า ในปัญหาข้อนี้เราจะต้องพิจารณาถึงข้อบังคับเดิมก่อนว่า การที่
 ด้รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติระเบียบวาระอันเป็นการถกต้องหรือไม่ คือพระราช
 ด้บัญญัติได้ส่งไปยังสมาชิกเมื่อคน ซึ่งสมาชิกจำนวนมากกว่าครึ่งไม่ได้เข้า
 ด้สมาชิกบางท่านก็จะต้องมาประชุมกรวมาธิการตั้งแต่เช้าจนตลอดวัน เพิ่งได้
 ด้พระราชบัญญัติในขณะนั้น นับว่าพระราชบัญญัติได้เสนอล่วงหน้าในราว
 ๓๐ ชั่วโมง แต่เมื่อได้ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ข้อบังคับของ
 ด้สภาฯ ข้อ ๒๕ วรรคสุดท้ายว่า "เมื่อประธานได้รับญัตติร่างพระราชบัญญัติ
 ด้ที่เสนอมานั้น จะต้องพิจารณาเห็นถกต้องตามระเบียบข้อบังคับแล้วให้ส่งสำเนาแก่
 ด้สมาชิกล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วันก่อนวันนัดประชุม เว้นแต่กิจการด่วน" ทั้งนี้
 ด้เมื่อมาสู่พระราชบัญญัติแล้ว ในหลักการเห็นว่า "เพื่อปรับมาตรฐานแห่ง
 ด้การประกอบโรคติดต่อให้ดียิ่งขึ้น" เมื่อได้เหตุผลในการ ออก พระราช
 ด้บัญญัติทั้ง ๓ ประการแล้ว ไม่มีความขัดแย้งแต่คงว่าเป็นการดีน เมื่อเป็น
 ด้เช่นนี้การที่พระราชบัญญัติได้เป็นพระราชบัญญัติสำคัญแล้ว ก็สมควรจะได้
 ด้มีโอกาสที่จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้โดยรอบคอบ ก่อนที่จะอภิปราย
 ด้ในการที่รับหลักการเช่นนี้ยอมจะกระทบถึงส่วนได้เสียของราษฎร สมาชิก
 ด้สภาผู้แทนราษฎรได้มีความรู้ ในท้องถิ่น เฉพาะจังหวัด ของตนหรือออกของตนมา
 ด้ยอมรับข้อเท็จจริงในส่วนของความเป็นอยู่ของราษฎร เพราะฉะนั้นการที่ยังไม่ได้
 ด้หลักการโดยรอบคอบเช่นนี้ การที่เราจะรับหลักการในสิ่งที่เราไม่รับ

ยอมเป็นกาทหารจะคานี้ แต่อย่างไรก็พระราชบัญญัติฉบับใหม่ทดแทน
 ต่างจากพระราชบัญญัติการแพทย์ที่ใช้อยู่ในขณะนี้ คือพระราชบัญญัติการ
 แพทย์ พ.ศ. ๒๔๖๖ ที่ใช้อยู่ในขณะนี้ กว่าจะได้ใช้ในท้องถิ่นใดก็จะได้
 ประกาศเป็นครั้งแรก ได้มีราษฎรเป็นอันมากที่ได้ขอให้ในพระราชบัญญัติ
 นี้ ในสภาจังหวัดอุบลราชธานี สมัยที่ ๑ ปีถัดมานี้ ได้มีผู้เสนอญัตติขอให้ใช้
 พระราชบัญญัติการแพทย์ในท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี แต่เมื่อสภาได้อภิปรายใน
 ทดถกการ และเหตุผลต่าง ๆ ไปแล้วเห็นว่าจะเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎร เป็น
 อันมาก การเดือดร้อนนั้นไม่ได้เดือดร้อนเฉพาะผู้ประกอบโรคศิลป์ แต่
 เดือดร้อนถึงราษฎรทั่ว ๆ ไป จึงเห็นว่ยังไม่ควรจะใช้พระราชบัญญัติการ
 แพทย์ในท้องถิ่น ๆ จนกว่าเราจะมีแพทย์เพียงพอตามความจำเป็นของท้องถิ่น
 ความเดือดร้อนมีอยู่อย่างไรนั้น เข้าใจว่าสมาชิกหลายท่านได้เตรียมพร้อมที่จะ
 ให้ขอเท็จจริงแก่รัฐบาล แต่อย่างไรก็คิดว่ารัฐบาลได้กล่าวประโยคนี้สักประโยค
 ว่า "จะได้พิจารณาจนให้รอบคอบ ในสมัยประชุมหน้า" การได้แถลงถก
 คงจะน้อยลง มีเหตุผลของรัฐบาลอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การสอบความรู้ขอ
 อนุญาตประกอบโรคศิลป์ ซึ่งศึกษาจากท้องถิ่น ๆ ทั้งหมดหมายถึงในต่างประเทศ
 ด้วย ข้าพเจ้าสงสัยว่าในท้องถิ่นและเหตุผลทั้งนั้นจะต้องคำนึง เช่นผู้ที่
 รัฐบาลพิจารณาการแพทย์จากต่างประเทศนั้น เราไม่ทดแทน กว่าจะต้อง สอบ
 ความรู้ การสอบความรู้เช่นนี้ได้รับอนุญาตการแพทย์จากต่างประเทศ เช่น
 ในอังกฤษ เราคิดจะสอบเขา เพราะว่าในเหตุผลที่รัฐบาลได้กล่าวมานั้น
 ไม่มีข้อบกพร่อง แม้ในมหาวิทยาลัยที่เราได้รับรองแล้ว นี้ว่าตามคำอภิปราย
 ของท่านรัฐมนตรี แต่สาระสำคัญนั้นจะเป็นอย่างไรยังไม่ได้อ่าน ในเหตุผล
 ข้อ ๒ ได้กำหนดคุณสมบัติและความรู้ในวิชาชีพนั้น จะเช่นทะเบียนและรับใ
 อนุญาตในต่างประเทศ ๆ ของผู้ประกอบโรคศิลป์นั้น เมื่อได้อ่านบทความ
 ความรู้คุณสมบัติของผู้ประกอบโรคศิลป์ ในมาตรา ๑๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า

ประกอบโรคศิลป์นั้นจะ
 ได้ ซึ่งจะได้กำหนดไว้ใน
 ที่คุณสมบัตินั้นโดย
 นั้น จะได้กำหนดไว้ในกฎ
 วัตถุประสงค์ของผู้ที่จะปร
 เพียงใด ก็เมื่อเช่นในสมัย
 ตามพระราชบัญญัติ ลักษณะ
 แต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล
 ตำบลซึ่งได้แต่งตั้งตามควา
 พกการอื่นที่เป็นจริงนั้น แพ
 โดยท้องถิ่นไม่ ราษฎรได้ม
 ก็น่าพินิจตามเกิด เพราะ
 การแพทย์เจริญแล้ว แต่ก
 ศิลปะหรือไม่ เพราะว่าการปร
 หนึ่งอันมีความในหมู่บ้านหนึ่ง
 ปรากฏอยู่คนหนึ่ง ซึ่งได้วิ
 บางรายก็รอด ถึงแม้ว่าจะมี
 รัฐบาลได้ไปกำหนดในกฎกระทรวง
 วัตถุประสงค์แผนโบราณแล้ว เมื่อเร
 พกคนว่า การทำให้แพทย์
 ภัย หรือควรคัดออกเสีย
 วิชาในวิชาทางแพทย์นั้น ผู้ที่
 ผู้ที่ไม่มีความรู้ในทางแพ
 ฝนอย่างเด็ดขาด แต่จาก
 ๓๒๓ ได้ที่เขาควรจะได้จาก

เมื่อนั้นได้หมัดการ
 ราชราชบัญญัติการ
 ในท้องถิ่นใดก็จะได้
 ในพระราชบัญญัติ
 ผู้เสนอญัตติขอให้ใช้
 เสด็จฯ ได้อภิปรายใน
 วรอัน แก่ราชฎ เป็น
 อย โรคคิดปะ แต่
 ราชราชบัญญัติการ
 ความจำเป็นของท้องถิ่น
 านได้เตรียมพร้อมที่จะ
 วยประ โยคนสักประโยค
 ษา" การ ได้เถียงกัน
 ้หมักการ สอบความรู้อ
 หมายกึ่งในต่างประเทศ
 ะต้องคำนึง เช่นผู้ที่
 ุเหตุการ ว่าจะต้อง สอบ
 วยจากต่างประเทศ เช่น
 ุติรัฐบาล ได้กล่าวมาน
 ด้ว นี้ว่าตามคำอภิปราย
 วยังไม่ได้อ่าน ในเทศ
 ุระชณะเบยนและรับไป
 ้ เมื่อได้อ่านบทความ
 ๑๔ แล้ว จะเห็นได้ว่า

ประกอบโรคคิดปะนั้นจะต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ ตามเงื่อนไขอันควรจนระเบียบ
 ได้ ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง การที่รัฐบาลได้ใช้วิธีคิดมาว่าผู้ใด
 ที่มีคุณสมบัติอย่างใดที่ควรจะเป็นผู้ประกอบโรคคิดปะแผนโบราณ
 นั้น จะได้อำนาจในกฎกระทรวง ถ้าหากว่าไม่มีโอกาสที่จะได้พิจารณา
 ว่าคุณสมบัติของผู้ควรประกอบโรคคิดปะแผนโบราณนั้น ควรหรือไม่ควร
 เพียงใด ก็เมื่อเช่นนี้ในชนบทที่เป็นจริงนั้น เราก็คงมีอยู่แต่อย่างใดในตำบลหนึ่ง
 ตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครอง ท้องที่ให้อำนาจแก่ กรมการอำเภอที่จะ
 แต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล หมายความว่ารัฐบาลได้รับรองให้มีแพทย์ประจำ
 ตำบลซึ่งได้แต่งตั้งตามความในพระราชบัญญัตินั้น ในตำบลละ ๑ คน แต่
 พกติการวมที่เป็นจริงนั้น แพทย์ประจำตำบลหาได้รักษาการเจ็บไข้ของราษฎร
 โดยทั่วถึงกันไม่ ราษฎรได้มีชีวิตอยู่ภายใต้ความจริงของท้องที่ เขาได้รับการ
 รักษาตามมีตามเกิด เพราะฉะนั้นผู้ช่วยตายจึงมีมากกว่าในท้องที่
 การแพทย์เจริญแล้ว แต่ถ้าแม้ว่าเราไปจำกัดเสียว่าผู้ใดควรประกอบโรค
 คิดปะหรือไม่ เพราะว่าการประกอบโรคคิดปะนั้นจะต้องจนระเบียบ เมื่อ
 เช่นนั้นคุณสมบัติว่าในหมู่บ้านหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าหมู่บ้าน ก. เรามีแพทย์แผน
 โบราณอยู่คนหนึ่ง ซึ่งได้รับการรักษาโรคกันตามมีตามเกิด ซึ่งบางรายก็ตาย
 บางรายก็รอด ถึงแม้ว่าจะมีด ๆ ถูก ๆ ผด ๆ ไตนั้นก็นับว่าดีอยู่ แต่ถ้าแม้ว่า
 รัฐบาลได้ไปกำหนดในกฎกระทรวงว่า บุคคลนั้นไม่ควรจะเป็นผู้ประกอบ
 โรคคิดปะแผนโบราณแล้ว เมื่อเช่นนั้นหมู่บ้านนั้นก็จะขาดแพทย์ไป ปัญหา
 ึ่งเกิดขึ้นว่า การทใหม่แพทย์อยู่ทั้ง ๆ ที่ผิด ๆ ถูก ๆ เช่นนั้นจะควรตำหนิ
 ้ใคร หรือควรตัดออกเสียเลย หรือว่าควรจะให้ใหม่ทั้งถูกบ้าง ผิดบ้างได้
 ปัญหาในวิธีทางแพทยนั้น ผู้ที่เคยเป็นแพทยนั้นก็ถูกชนเถียงกันอย่างหนักแน่น
 ผู้ที่ไม่มีความรู้ในทางแพทย์แผนโบราณ อย่างแท้จริง นั้น จะต้อง
 ูกอย่างเด็ดขาด แต่ว่าถ้าหากว่าห้ามอย่างเด็ดขาดเช่นนั้นแล้ว ปัญหา
 ึ่ง ผดได้ที่เขาควรจะได้จาก การ รักษา นั้น เราจะปล่อยให้ปะระเถยเขา

เสียหรือ และถ้าราษฎรในหมู่บ้านหนึ่งป่วยแล้วไม่แพทย์จะรักษาเลย
 เราจะปล่อยให้เขาอ่อนหรือความตายด้วย เพราะว่าเราจะต้องไปเอาแพทย์ที่
 อ่าเรียกไมทั้น ท้องหกคอกไมทั้น แพทย์ทมิฬทมิฬรักษาไม่ได้ เพราะ
 ว่าเป็นพื้นที่ไม่สามารที่จะประกอบโรคคิดประ ดงทมิฬนั้น ก็นอนโดยไม่ได้รับ
 ประทานยา - แต่ถึงแม้ว่าแพทย์ประกอบโรคคิดประ มีความรู้ ๗ ปด้า ๗ คอย
 ประคบประหงมไปก็พอประทังชีวิตไปมาก ถ้าพูดถึงความนิยมในท้องถิ่นแล้ว
 การเจ็บไข้นั้น ชาวบ้านเขานิยมการรักษายาแพทย์แผนโบราณมากกว่าแพทย์แผน
 บัจุบัน เว้นแต่โรคบัจุบันเช่นการผัดคหรือโรคซึ่งเกิดขึ้นใหม่ ๆ ซึ่งเขา
 ยอมรับว่าแพทย์แผนบัจุบันดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามในจังหวัดคือบด ๗ ของ
 ชาวบ้านมีการรักษาคนป่วย ราษฎรในจังหวัดคือบด ๗ มี ๗ แดนคน ใน ๗
 แดนคนนั้นรวมแพทย์แผนบัจุบันอยู่แต่เพียง ๓ คน แพทย์ ๓ คนต่อราษฎร
 ๗ แดนคน ก็เป็นดังนั้นก็คงค้างง ถ้าเราไม่คิดถึงว่าประกอบโรคคิดประ
 ที่เขาเรียนกันมั่ง ๆ ปด้า ๆ มีอย่างไรก็รักษาไปอย่างนั้น และการปล่อยให้
 คนให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ ในทางแพทย์เสียเลยไปรักษานั่น ซึ่งผู้ชำนาญในการ
 แพทย์ก็ยอมจะคงเถียง ซึ่งชาวเขาได้กล่าวแล้วว่า ชาวเขาไม่เถียง แต่
 พุทธิการณเทวทเม็นจริงนั้น เราจะไหมไม่โดนนี้ ทง ๆ ที่ผิด ๆ ถก ๆ
 และถาเคราะห์ที่ไม่ถึงตาย ถ้าโดนยาถกเขาก็นับว่าหายไป ถาผิดก่นนับว่าเม็น
 ความเคราะห์ของเขาอย่างหนึ่ง แต่ถึงกระนั้นที่เราเห็นความผิด ๆ นั้นเราหาช่วย
 อะไรเขาได้ไม่ ถาเม็นวาระขนาดให้โอกาสแก่แทนราษฎรคิดถึงความเป็นจริง
 และสภาพของราษฎร และได้มีโอกาสพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติของ
 ครอบคอบบุตรเอียดละออ ได้ปรึกษาถบผู้ทเขามีความรู้ในวิชาการแพทย์ ผู้ที่
 ประกอบโรคคิดประแผนโบราณอยู่ในปัจจุบันนั้นอย่างใกล้ชิดแล้ว การที่จะชอก
 พระราชบัญญัติไปเพิมผลคแก่ราษฎรนั้น ย่อมเม็นดังทมิฬประโยชน์อย่างยง
 แต่ถลเราจะชอกพระราชบัญญัติในขณะนั้น ชาวเขาบริบของอย่างแน่นอนที่
 ความเคียดครอนจะเกิดขึ้นแก่ราษฎรอย่างแน่แท้

ประธานสภา ฯ ก
 ทานบชความรอนส่งไปให้
 ด้ว่าชาวเขาได้ทาทามชบขบค
 อกประการหนึ่งร่างพระราชบ
 ฐาฟเจ้าเอง บางคทเป็นแพทย์
 รมไป เพราะฉะนั้นเมื่อชาว
 กทาเพื่อจะใหถกกับคความพทใจ
 เพราะฉะนั้นจึงได้ส่งไปเมคคน
 ด้จน แต่เมื่อท่านด้มาชกทงห
 ระเบียบวาระ จะมาทว่าชาวเข
 ฐาฟเจ้าผิดชบขบคไม่ได้ ชาว
 หลวงนรินทร์ประสาทร
 ก่อนที่ชาวเขาจะพทในเรื่องพระราช
 ด้จนด้มาชกให้เห็นใจว่า พระรา
 ฎกนราษฎร ชาวเขาคองการจ
 ด้พระราชบัญญัติการแพทย์เม็นชอ
 ด้ชกคตมชขบคมากมาย แต่วาทา
 ด้ชบขบคชกไม่ใช้คคณ ความจริงใ
 ด้ถาว่านคควรที่จะพงเห็นคคาคคณเพ
 ด้ประกาศใช้ เมค พ.ศ. ๒๔๖๖ คท
 ด้ถดงมานน มีนเกณด้มยเสียแล้ว
 ด้ชกประการ ซึ่งชาวเขาจะด้ชงแจ้งใ
 ด้ว่า ได้กล่าวถาในพระราชบัญญัติ
 ๑๖๐

แพทย์จะรักษาเดย
ต้องไปเอาแพทย์
เขาไม่ได้ เพราะ
กินนอนโดยไม่ได้รับ
รัง ๆ ปลา ๆ คอย
งนยมนในท้องถันแล้ว
มากกว่าแพทย์แผน
กิดขึ้นใหม่ ๆ ซึ่งเขา
แจ้งหวัดคือบด ๆ ของ
มี ๗ แฉกคน ใน ๗
พทย์ ๓ คนต่อราชภู
าญประยอมโรคคือประ
น และการทปดบย
ซึ่งผู้ชำนาญในการ
ข้าพเจ้าไม่ถียง แต่
ทง ๆ ทมด ๆ ถก ๆ
ไป ถ้าผิดกนบวเป็น
ผิด ๆ นนเวากหาช่วย
ภูรคคองความเม่นจริง
พระราชบัญญัติคนอย่าง
ในวิชากรแพทย์ ผู้ท
ลชดแล้ว การที่จะออก
ตั้งทมประโยชน์อย่างขง
จารย์บรของอย่างแน่นอนท

ประธานสภาฯ กล่าววว่า เรืองนข้าพเจ้าขอกล่าวนิติน้อย คือว่า
ท่านบอกวว่าเรื่องนส่งไปให้เมือคน และเวถานจะรวบรัด เป็นความจริง
แต่วว่าข้าพเจ้าได้ทาทตามข้อบงคบทดตั้งทกขยง เพราะข้อบงคบทกให้ทได้
อกประการหนึ่งร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ ได้มส่งมาชกเรวก่อนกับตัว
ข้าพเจ้าเอง บางคนทเป็นแพทย์บอกวว่าเมือครวก่อนนได้เสนอนชมา รัฐบาล
รับไป เพราะฉะนั้นเมือข้าพเจ้าได้รับพระราชบัญญัติการแพทย์จากรัฐบาล
กทาทเพื่อจะให้ถกกับควมพอใจของทานส่งมาชก เช่นหลวงนรินทร ๆ เป็นต้น
เพราะฉะนั้นจึงได้ส่งไปเมือคนน แล้วกได้ไ้วาระท ๆ หวงใจวว่าคงจะไม่ถถึง
วณ แต่เมือทานส่งมาชกทงทถายรวมทงทประชุมอนนมติให้รัฐบาลเปลี่ยน
ระเบียบวาระ จะมาทวว่าข้าพเจ้ารวบรัดไม่ได้เดย เพราะฉะนั้นจะมาทวว่า
ข้าพเจ้าผิดข้อบงคบทไม่ได้ ข้าพเจ้าทาทกตองตามข้อบงคบทแล้ว

หลวงนรินทรประสาทรเวช ผู้แทนราชภูรจังหวัดจันทบุรี กล่าววว่า
ก่อนทข้าพเจ้าจะพูดในเรื่องพระราชบัญญัติการแพทย์ ข้าพเจ้าอยากจะขอ
วจวอนส่งมาชกให้เห็นใจวว่า พระราชบัญญัตินสำคัญเพียงไร ข้าพเจ้าเองเป็น
ผู้แทนราชภูร ข้าพเจ้าตองการจะชกกับราชภูรเหมือนกน เป็นตั้งทกท
แต่พระราชบัญญัติการแพทย์นเป็นของสำคัญมาก ทวว่าเป็นการช่วยเหลือบ
ช่วยชดคตมขนยมากมมาย แต่วาทานส่งมาชกได้กถาวคคคานเมือกนวว่า พระ
ราชบัญญัติคนไม่ใช่ควณ ความจริงไม่ใช่ควณ แต่วว่าเป็นเรื่องสำคัญขยงหนึ่ง
กถก ๆ นควระพงเหตุผลวว่าสำคัญเพียงไร คือพระราชบัญญัติการแพทย์เกา
ทประกาศใช้ เมือ พ.ศ. ๒๔๖๖ คงททานรัฐมนตรีวการกระทรวงมหาดไทย
ได้แถลงมามน มนเกินดมยเดยแล้ว เพราะวว่าพระราชบัญญัติคนนบกพรอง
ทถายประการ ซึ่งข้าพเจ้าจะไตร่จางให้พงคตงคอปน คือ ๑. เมือกทานผู้แทน
อบต ๆ ได้กถาววว่าในพระราชบัญญัติคนเหตุไรจึงตองให้แพทย์ชาวคางประเทศ

ซึ่งเรามามหาชนในเมืองไทย ซึ่งเขาได้ความร่ำจากต่างประเทศ แต่ความ
 จดทะเบียนในสยาม เราจะต้องสอบดูนอกนั้น ตามพระราชบัญญัติเก่า
 เราได้เปิดโอกาสไว้เช่นนี้ จึงเป็นผลร้ายต่อประชาชนเรา มีหลักฐานที่เห็น
 ได้หลายแห่งทีเดียว เช่นที่โรงพยาบาลศิริราชเป็นต้น เพราะฉะนั้นพระราช
 บัญญัตินี้ จึงมีการควบคุมให้ดียิ่งขึ้น คือให้แพทย์ต่างประเทศซึ่งได้เข้ามา
 วิชาชีพในเมืองไทยนั้น เมื่อจะจดทะเบียนเป็นแพทย์จะต้องสอบความร่ำจาก
 เจ้าหน้าต่งก่อน นานเจ้าขอชกตัวอย่างในต่างประเทศ คือนักเรียนของเรา
 ที่สอบได้ได้ปริญญาแพทย์ ได้จากต่างประเทศ แม้จะประเทศไหนก็ตาม ใน
 ยุโรปก็ตาม และในอเมริกาก็ตาม แพทย์คนนั้นจะหาถิ่นประเทศนั้นไม่ได้
 มักจะขอยังคงอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อแพทย์ต่างประเทศจะมาหาถิ่นในประเทศเรา
 เราควรจะกำหนดระเบียบข้อสอบความร่ำตามกฎหมายให้ถูกต้อง และอีก
 ประการหนึ่งผู้แทนราษฎรจังหวัดบด ๑ ได้กล่าววาทาเมื่อไซพระราชบัญญัติ
 นี้ทำให้ราษฎรเดือดร้อนนั้น คือว่าพระราชบัญญัตินี้ไปควบคุมแพทย์ใน
 โบราณมากเกินไป ในซึ่งเห็นตามพระราชบัญญัติการแพทย์แบบที่ทางตะวันตก
 วิชาซึ่งไม่กระทบกระเทือนมากเกินไป แต่ถ้าหากว่าเราไม่มีพระราชบัญญัติ
 ควบคุมแล้ว ความปลอดภัยของประชาชนจะไม่ดีดังเช่น ซึ่งเขาจะขอ
 อุตสาหกรรมมาเป็นตัวอย่าง (เพื่อให้แพทย์แผนโบราณรู้สึกกระตือรือร้นใจไว้บ้าง
 ซึ่งเขาจะและแพทย์หลายคนได้รับรองแล้ว คือในท้องที่แห่งหนึ่งซึ่งใกล้ๆ
 กับสี่ห้าและใกล้ๆ กับจังหวัดนั้น ซึ่งมีแพทย์จำนวนน้อยบรรณแพทย์
 คนในคนนั้นพวกต้อง แพทย์นั้นก็ไม่ไหวรับประทาน ความจริงคนไหน
 เป็นใส่ตนออกเอง แต่หาไม่ เพราะฉะนั้นก็ยกขบวนไปจนตาย มีหลักฐาน
 เขาเจียนย่นได้เช่น เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้มีการควบคุมแพทย์แผนโบราณ
 ที่จะทำอะไรนอกเหนือหน้าที่ของคุณไปไม่ได้ ขอให้คิดวาทิตมนนนี้ไม่ได้
 เครื่องทดสอบ ทวีไปเท่าที่ความร่ำความสามารถ เมื่อไม่มีความร่ำความสามารถ

ควรจะมาออกแพทย์ที่มค
 ณาโตมพระราชบัญญัติ
 มาก ความตายนั้นในปีที่
 มีการควบคุมศีลธรรมของ
 โฆษณาปราบโนนปราบ
 ดังที่โฆษณาเหล่านี้ และ
 เขาเห็นว่าพระราชบัญญัติ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมห
 พิจารณาต่อไป
 พระพินิจนากร ผู้
 บัญญัติ จะเป็นประโยชน์หรือ
 ไม่มี โอกาสที่จะได้ทราบ โดย
 ว่าเขาเจ้าได้รับรองพระราชบัญญัติ
 เป็นเช่นนั้นแล้วเขาเจ้าได้มีพระ
 พระราชบัญญัติขึ้น ๗ และ
 เมื่อเขานอนแอดกมาที่ ๘ นาพิ
 ตามความจริงใจได้ทราบเรียน
 หละเป็นอย่างไรอย่างนั้นแล้ว
 ดังตัวเป็นกลางรู้สึกวาทิตมนน
 ว่าถ้านาษฎรของเราจะขาดแพ
 ดังคนขอบรมกขังไม่ได้สักคน เรา
 ว่ากระวดเร็วเกินไป อีกประการหนึ่ง
 บัญญัตินี้จะใช้ได้อันที่ ๓ เมษายน
 คือเมื่อสมัยวิสามัญไม่ได้แล้ว ขอ
 ได้เมื่อใดใครครองและแปรญัตติกินให้

ประเทศ แลออกมา
พระราชบัญญัติเกณฑ์
มีหลักฐานที่
เพราะฉะนั้นพระราช
ประเทศซึ่งได้เข้ามา
จะต้องตอบความจาก
คือหมักเวียนของเรา
ประเทศไหนก็ตาม ใน
หากินประเทศนั้นไม่ได้
มาหากินในประเทศ
ให้ตกต้อง และ
เมื่อใช้พระราชบัญญัติ
ไปควบคุมแพทยแผน
แพทยกันเป็นทางออก
ราไม่ว่าพระราชบัญญัติ
นั้น ซึ่งข้าพเจ้าจะขอ
เร่ตักกระตั้นหัวใจไว้
นทของที่แห่งหนึ่งซึ่ง
ชวรสต์ช่วยบริบูรณ์
ตาม ความจริงคนไหน
ปลงตาย มีหลักฐาน
คือ คุณแพทยแผนโบราณ
ให้คิดค่าธรรมเนียม
ไม่มีมีความรู้ความ

ควรจะมาบอกแพทย์ทศความรู้ความสามารถเป็นแพทย์ที่รับรองแล้ว
ถ้าได้พระราชบัญญัติควบคุมแล้ว ความตายของราษฎรจะลดน้อยลง
มาก ความตายนั้นในบางมณฑลสืบราย ประการที่ ๓ พระราชบัญญัติ
มีการควบคุมศีลธรรมของแพทย์ให้ดีขึ้น บางคนไม่มีศีลธรรม ประกาศ
โฆษณาปราบโน่นปราบนี่ต่าง ๆ ปราบทุกอย่าง ผลร้ายราษฎรที่ไม่ขอ
ตั้งที่โฆษณาเหล่านี้ และนั่นเป็นความตายมากกว่าที่จะหาย เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ดังมาซึ่งควรจะได้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่เสนอมานี้ และควรจะมีหลักการไว้
พิจารณาต่อไป

พระพิณิจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า พระราช
บัญญัติจะเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์แก่ราษฎรประการใด ข้าพเจ้า
ไม่มีโอกาสที่จะได้ทราบ โดยเหตุผลจะกราบเรียนให้ท่านที่ประชุมอนุกรม
ราชพาเจ้าได้ทราบถึงพระราชบัญญัติเมื่อวานนี้ เวลา ๓๘.๕๐ นาฬิกา เมื่อ
เป็นเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าได้มีกระทู้กระทู้ต่างออกไป เช่นอย่างแปรญัตติในร่าง
พระราชบัญญัติอื่น ๆ และเรื่องอื่นก็เป็นเวลา ๒๒ นาฬิกาแล้วก็เข้านอน
เมื่อเช้านอนแต่ดึกมาที่นี้ ๘ นาฬิกา ก็ไม่มีโอกาสได้อ่านพระราชบัญญัติ
ตามความจริงใจได้กราบเรียนต่อที่ประชุม ตามที่ท่านรัฐมนตรีบอกไว้
แหละเป็นอย่างโน้นอย่างนี้แล้ว ผู้แทนอบต. ๖ ก็ได้ของใจ ข้าพเจ้าได้ฟัง
ดังตอเป็นกลางรู้สึกวาค่าของท่านผู้แทนอบต. ๖ ออกจะมหานหนัก เพราะเหตุ
ว่าเวลานี้ราษฎรของเราข้างขาดแพทยอยู่เป็นอันมาก ผู้ช่วยแพทยทางการได้
ตั้งคนอบรมก็ยังไม่ได้ตั้งคน เราจะมาจากต. ๕ แล้ว เจตนาหนัก แต่ตั้ง
ว่าจะรวดเร็วเกินไป อีกประการหนึ่งไหน ๆ ก็ได้พูดแสดงถึงเรื่องว่า พระราช
บัญญัติจะใช้คือวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ และก็ได้ใจจรอไว้เสนอ
ต่อเมื่อสมัยวิสามัญไม่ได้ใจ ขอจึงขอเสนอให้เสนอสมัยวิสามัญ เราจะ
ได้มีเวลาได้ตรวจและแปรญัตติกันให้เรียบร้อยก่อน เราทำงานกันก็จะรีบร้อน

ตัวเองไม่ได้คิดถึงตัวชาวมอญเลย เขาเป็นอะไร ข้าพเจ้ารับรองได้ว่าจะให้เสีย
การรวมเนยมเตอ เขาจะเอาเงินอะไรมาเสีย ค่อยไปปรึกษาคน ๆ หนึ่งอย่าง
ปรึกษาขุนพิเคราะห์ ขุนพิเคราะห์ตามเงินเดือนแล้ว ขุนพิเคราะห์ให้ ๖ บาท
ถ้าไปปรึกษาพลเมืองไม่มีอะไร ข้าพเจ้าได้แค่เพียง ผู้ชาวมอญไป ผันเดียวราคา ๒
ดั่งกันนั้น ขอให้คิดดูให้รู้สภาพของพลเมืองเสียก่อน ข้าพเจ้าได้เคยผ่าน
มาหลายจังหวัดแล้ว เคยได้บ่งการในฐานะที่เป็นผู้ปกครองเขามากที่สุดเกิน
แล้ว สรรพการรักเคยเป็น คลังก็เคยเป็น นายอำเภอก็เคยเป็น ปลัดจังหวัด
ก็เคยเป็น ข้าหลวงประจำจังหวัดก็เคยเป็น เพราะฉะนั้นจึงรู้สึกได้ว่าดีหรือ
ชดในทณ เพราะฉะนั้นขอจงอนุวัติมาว่าขอให้เอาไว้ภายหลังเถิด

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าววาทะว่า เราอภิปรายกันไปถึงปัญหาในเรื่องรายละเอียดยากเกิน
ไป จนเกือบจะทำให้คิดว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ของกรมการอะไรอะไรต่าง ๆ
มากมาย ท่านสมาชิกย่อมจะเห็นได้ว่า ในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ เราได้เขียนหลักการไว้กว้าง ๆ เพื่อให้โอกาสแก่ท่านสมาชิกแปรญัตติได้
ตามชอบใจ คือเราว่า "เพื่อปรับมาตรฐานแห่งการประกอบโรคศิลปะ
ให้ดีขึ้น" ปัญหาข้อข้องใจอะไรต่าง ๆ ของท่านสมาชิกนั้นยอม
ทำได้ในชั้นแปรญัตติอย่างกว้างขวาง แต่ทว่าเพื่อจะชี้แจงในข้ออภิปรายของ
ท่านสมาชิก เป็นอันว่าท่านสมาชิกหนึ่งกล่าวว่า ในร่างพระราชบัญญัติ
ไม่เหมือนกับพระราชบัญญัติเดิมในเรื่องการ ประกาศใช้ได้ทีเดียว ทว่า
ยารณาจักร ในชั้นทางการได้ประกาศอยู่แล้วในเวลานั้น เราได้ประกาศ
ใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ในภาคกลางและในภาคใต้รวม ๒๒ จังหวัด ก็
คงมีอยู่ในภาคเหนือและภาคอีสานอีกภาคละ ๔ จังหวัด ซึ่งยังไม่ได้ประกาศ
ใช้ กฎหมายเดิมในเวลานั้นก็ให้ท่านมาช่วยแล้วในการ ทดใช้ประกาศใช้พระราช
บัญญัติการแพทย์ในทั้ง ๒๒ จังหวัด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่าน

ประกาศใหม่เมื่อไรของ
ประกาศใช้ได้ โดยไม่
การประกาศใช้เองทำ
ใช้แล้วก็เป็นผลทำคว
ต่าง ๆ เหล่านี้ ในเรือ
ที่เป็นนโยบายของกระทรวง
อำเภอก่อน และเวลานี้
จะสำเร็จและลงไปไปตาม
คือมาขึ้นทะเบียนแต่อย่าง
แพทย์เขยยัดคิด ผู้ใดจะ
และในพระราชบัญญัตินี้
แพทย์อยู่ในบทเฉพาะกาลก็
ยักยัดการรวมในเมื่อ
แต่ก็ใช้ไม่ได้ตลอดไป
แต่ในกรณีที่มีหมอย
แล้วร่างพระราชบัญญัติ
ด้วยเหตุว่า รัฐบาลได้
สมยอมอย่างหนึ่ง และอีก
พระราชบัญญัตินายสัตว
แพทย์ คือแทนราษฎรจังหวัด
บัญญัติ เขามาตั้งสภา ๆ นอก
ที่หมอยในทงคนได้มารวม
เพื่อไม่ได้ใช้พระราชบัญญัติ
และกฎกระทรวงลงไปก็

เราจะต้องเปลี่ยนแปลงใหม่อีกแล้ว เป็นการยุ่งยากเกินไป เหมือนรัชชของ
ใจของทวนตมาชกหักไปในเรื่องท้าวเจ้าโตแข็งแรงมาแล้ว แต่โดยเหตุที่
ท้าวเจ้าโตแข็งแรงแล้วเหตุการณ์แห่งวังพระราชบัญญัติ นกวางขวาง "เพื่อ
ปรับมาตรฐานแห่งการประกอบโรคศึคปะให้ดียิ่งขึ้น" แล้วทวนตมาชกก็
ยอมมี โอกาสที่จะแปร ญัตติได้โดยกว้างขวาง . ปัญหาในเรื่องซึ่งว่าจะ
แปรญัตติเมื่อไรนั้น ในสมัยนั้นหรือในสมัยหน้า รัฐบาลพร้อมที่จะรับ
พิจารณาด้วย

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่า เนื่อง
จากรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ ท้าวเจ้าโตฟังตมาชกและ
ทั้งรัฐบาลตลอดแล้ว ท้าวเจ้าโตขอแข็งแรงเพียงเล็กน้อยว่า พระราชบัญญัติ
นี้ทั้งจริงเราทราบความไม่ได้เรื่องอื่น บางทีการที่รัฐบาลเสนอมานานหรือตมาชก
ผู้สนใจการแพทย์เสนอมานาน ก็มีความเจตนาดีที่จะบงกชชีวิตของประชาชน
ที่จะให้ตายน้อยลง นกเป็นความดีอยู่ แต่ว่าเราคำนึงถึงฐานะของประเทศ
และแพทย์ของเราเวลานี้ แพทย์ของเราเวลานี้อย่างไรบ้าง การที่เราจะออก
พระราชบัญญัติไปจะทำความเดือดร้อนมากเกินไป เราจะนึกถึงแพทย์ปริญญา
ซึ่งจะรับประธานนาตักครังกตองต่างแกว ๑๐ ครั้ง เราจะทำอย่างนั้นไม่ได้
สภาพความเป็นอยู่ของเราเป็นอย่างไร แพทย์แผนโบราณที่ได้รับความนิยม
หรือความนับถือของประชาชนในเวลานี้อยู่มาก ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติ
การแพทย์นี้ได้ออกไปแล้ว แพทย์ทชวยเหลือกนอยนนก็จะทำไม่ได้เพราะกิต
พระราชบัญญัตินี้ แล้วออกอย่างหนึ่งการที่เรารักษากนอยในท้องถิ่นเวลานี้
ท้าวเจ้าโตเรียนคตทประชมกนว่า ถ้าในทางชนบทแล้วจะต้องอาศัยพระภิกษุ
ตั้งซีโดยมาก แปลว่าความยากอะไรเหล่านี้ก็ไม่ได้เงินได้ทองอะไร แปลว่า
พระท่านทำยาไว้แล้ว ราษฎรไปขอและเอาแกงไปถวายท่านอย่างนั้น แลก็เปลี่ยน
คนละเล็กคนละน้อย แต่ว่าได้เขยยอยาประชาชนมาได้มากเหมือนกัน นี่ประการ

หนึ่ง) และออกประกาศ
ข. ทบมบนแล้ว ความข
ได้โดยมาก เพราะเหตุ
ราษฎร ราษฎรต้องข
แล้วคานามตักทายจริง
เขาเชื่อว่าคานามตักทาย
ไม่เวตหนักไม่ตมควรและ
เรายังไม่เจริญ ใจเราต
แพทย์ชนในทวักชคกอนญ
เดิมทีในทางทวเมือง ถึง
รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎ
บัญญัติการแพทย์ ในท้องถิ่น
แพทย์พอเพียงหรือไม่ ความ
ถิ่นหรือไม่ และถ้าพอ
ความขาดเหลือเกิน ขัดตมมนุษย์
ที่จะคตตบตร แพทย์ตมคร
ชวยกนคตมหยกตมยา ทาก
แต่อาเมือเราไม่มีทางดี ถ้าปร
จะเป็นประโยชน์แก่เขาได้บ้าง
จะออกเหมือนกัน แต่เห็นว่าจะ
พดกตทกการกนใหม่จะคตมมากท
ร.ท. ทองคำ คล้ายโอ
ว่า พระราชบัญญัติ ท้าวเจ้าเท
เห็นว่าคนในประเทศสยามเราทงท

ดเหมือนขอขง
แต่โดยเหตุท
วางขวาง "เพื่อ
แล้วท่านส่งมาชก
ปัญหาในเรื่องของวาจะ
รัฐบาล พร้อม ทจรับ

ท กล่าวว่ เนื่อง
พระเจ้าได้ฟังส่งมาชกและ
ยว่า พระราชบัญญัติ
ส่งมอบมานหรือส่งมาชก
งกันชีวิตของประชาชน
นักถึงฐานะของประเทศ
บ้าง การทเราจะออก
จะนักถึงแพทย์ปริญญา
เราจะทำอย่างนั้นไม่ได้
โบราณที่ได้รับความนิยม
ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติ
ยื่นนักจะทำไม่ได้เพราะมีค
ชาคนอยู่ในท้องถิ่นเดถาน
กแต่จะต้องอาศัยพระภิกษ
ได้เงินได้ทองอะไร ประดา
วาทานอย่างนั้น แลก็เปลี่ยน
นักเหมือนนักนั้น ประการ

หนึ่ง) และขอประการหนึ่งการแพทย์ของเราถ้าหากจำเราไปบังคับพวกมันให้
ชนะเบนแล้ว ความยากจนก็มากมายเหลือเกินไม่จำมารจะไปชนะเบน
ได้โดยมาก เพราะเหตุว่าความยากจนของเขา แล้วเราก็จะไม่ได้รับการรักษา
รักษา ราษฎรต้องอาศัยพึ่งพาแพทย์เหล่านี้ ราษฎรนับถือเมือเวตาเบนไซ
แล้วรตนามนตทหายจริง ๆ มันหายอย่างนั้น ชาวเขาเชื่อเพราะว่าทางจิตศักดิ์ศร
เขาเชื่อว่ารตนามนตทหายจริง เพราะฉะนั้นชาวเขาเห็นว่ การที่จะออก
ไปเดถานก็ไม่สมควรและยังไม่จำเป็นเลย แล้วออกอย่างหนึ่งการศึกษา ของ
เรายังไม่เจริญ ใจเจ้าเขาคันกันมาก และต้องไปไม่รักไม่เขี้ยวยากกันไป
แพทย์ชนโหดรักษาดีก่อนญาติ จะว่าแผนปัจจุบันหรือแผนโบราณดี มีน้อย
เคมีในทางหัวเมือง ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติเก่าจะบอกอยู่แต่ก็คิดว่า ให้
รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงได้ แต่ว่ารัฐมนตรีจะประกาศใช้พระราช
บัญญัติการแพทย์ ในท้องถิ่นใด ต้อง สอบสวนและ พิจารณา ในท้องถิ่นนั้นว่า
แพทย์พอเพียงหรือไม่ ความยากจน และการศึกษาของพลเมืองมีเพียงไร
ครบหรือไม่ และถ้าว่าพลเมืองยังไม่ได้รับการศึกษาดี ถ้าประกาศใช้ก็
ลำบากเหลือเกิน ชีวิตมนุษย์จะต้องตายไปเพราะหาแพทย์ไม่ได้ ตลอดจนคน
ที่จะคิดขอบัตร แพทย์ผดงครวัก็เป็นคนจะไปหาที่ไหน นอกจากพอแก่แม่แก่
ช่วยกันค้มหยุกค้มยา ทำการรักษากันที่ไม่ถุกตามแผนปัจจุบันหรือทางทศ
แต่เดาเมือเราไม่มีทางดี ถ้าประชาชนเขานยมเรวกให้ช่วยเหลือกันได้ มันก็
จะเป็นประโยชน์แก่เขาได้บ้าง เช่นเป็นคน เพราะฉะนั้นชาวเขาเห็นว่การคว
ระออกเหมือนกัน แต่เห็นว่การจะรอพักเอาไว้ได้มีขประมว้ด้ามัญหน้า มา
พุดงหลกการกนใหม่จะค้มมากทีเดียว

ร.ท. หองคำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี กล่าว
ว่ พระราชบัญญัตินี้ชาวเขาเห็นว่การควระรับหตุกการ เพราะชาวเขา
เห็นว่คนในประเทศสยามเราทางหมดได้ฝากชีวิตกับแพทย์ทงนนั้น แล้วเราจะ

ไม่ให้แพทย์คนของโรได้ เราควรจะต้องได้ใจแพทย์ใหม่สัก และเมื่อเราได
 ใจในแพทย์แล้วจะต้องหาแพทย์ที่ดีและปรับปรุงให้แพทย์ดีขึ้น เพราะชาวเรา
 หัวใจกลัวความทุกข์หลายครั้งได้เห็นจนแค้นอกอกใจได้ทำ ให้คน ในประเทศ
 ดยยามนี้ตายมากมายนับร้อยแล้ว ท่านคงจะเห็นได้ การที่พระราชาบัญญัติข้อ
 มาดงนี้เพื่อประณามชีวิตของคนในสยาม เพื่อยังไม่ให้ตายเช่น พวกเราที่เคย
 ร้องบอกกล่าวการดำรงชีวิตในประเทศสยามไม่ได้ เมื่อเราจะตั้งการให้
 ดยยามนี้ในประเทศสยามก็ขึ้นกับให้เกิดขึ้นเมืองมาก เราคงจะหาหน
 ชาติ เมื่อถึงหมอกที่เรากดขยปรับปรุงหมอกคนให้ดีขึ้น ชาวพม่าเขาจะปร
 อยแล้ว หัวใจกลัวความทุกข์ด้วยเหตุนี้เพราะแพทย์เป็นที่สุดคนอย่างโร
 รัตนแก้ว

นายแพทย์ ยืนพินิจ ผู้ตรวจราชการหัวเมืองเหนือ กล่าวว่า ชาวเรา
 อานพ เราคงจะปรับปรุงโดยให้คนน้อยเหมือนคน และเมื่อได้อานตราว่า
 อดไม่รับของโรได้ เรื่องของชาวพระราชาบัญญัติคนในมาตรา ๑๕ ทพ
 เรืองทองปัดของโรได้คือ ๑. ตามที่หาวิธีมนตรี ได้บอกกล่าวแต่เดิม
 สหประชากรมามากหลายต่างประเทศแล้ว เราได้ขอเทียบ แต่เดิกันเราจะ
 การดอยได้จนมาบัดนี้ ในเรื่องนี้เราไม่เห็นพ้องด้วย กล่าวคือเราขอ
 อยแต่เอาแพทย์แผนโบราณของเรานั่น เราขอเรียนแบบของต่างประเทศ
 หนักไว้ให้เทียบ คางประเทศเมือง จะประกอบโรค ศีลปะ ในประเทศสยาม
 ให้อดคนดอยอีก เมื่อได้ปรับปรุงแล้วแพทย์มีผลลิตกต่างประเทศแล้ว เราขอ
 หนักว่าในต่างประเทศนั้น ๑. ชาวแพทย์ของเขาคิดว่าในประเทศสยาม
 ๒. เราคงจะลิตกต่างประเทศโดยมีผลเป็นอาจารย์ของนักแพทย์ยขยคน
 ๓. โฉนดคนยขยไม่ดอยดอยคนยขย ๔. ดยอาจารย์จะดอยดอยคนยขย
 ๕. ประการหนึ่งมีโรคภัยไข้เจ็บในมาตรา ๑๕ กล่าวคือ ขอยจากัด และเงย
 การปรับปรุงโรคภัยไข้เจ็บและมรรยาทในอานตรา เราไม่ได้จกัดมรรยา

อย่างไร เพียงแต่ให้อานตรา
 เราควรจะได้จากกรมมรรยาท
 มรรยาทของแพทย์ในทางป
 ดงดี ในเรื่องมรรยาท
 ในทาง ประเทศ เช่นอย่าง ใน
 มรรยาทของทนายความ
 ๒. บางครั้ง ในเมื่อจำเลยมา
 ๓. ในทางแพทย์แล้วเราไม่มีใจ
 ๔. ขอยดอยดอยจกัดไม่เห็นแก่ประ
 ๕. วิชาให้หายได้ก็อย่าทอดทิ้ง
 ๖. ชาวเขาอาจจะกล่าวได้ว่า มีแพ
 ๗. ไปในทางทองการเงินจริง ๆ เพื่อ
 ๘. ๑. กงพาดงกรณีเดียน กอนัก
 ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐. ๑๐๑. ๑๐๒. ๑๐๓. ๑๐๔. ๑๐๕. ๑๐๖. ๑๐๗. ๑๐๘. ๑๐๙. ๑๑๐. ๑๑๑. ๑๑๒. ๑๑๓. ๑๑๔. ๑๑๕. ๑๑๖. ๑๑๗. ๑๑๘. ๑๑๙. ๑๒๐. ๑๒๑. ๑๒๒. ๑๒๓. ๑๒๔. ๑๒๕. ๑๒๖. ๑๒๗. ๑๒๘. ๑๒๙. ๑๓๐. ๑๓๑. ๑๓๒. ๑๓๓. ๑๓๔. ๑๓๕. ๑๓๖. ๑๓๗. ๑๓๘. ๑๓๙. ๑๔๐. ๑๔๑. ๑๔๒. ๑๔๓. ๑๔๔. ๑๔๕. ๑๔๖. ๑๔๗. ๑๔๘. ๑๔๙. ๑๕๐. ๑๕๑. ๑๕๒. ๑๕๓. ๑๕๔. ๑๕๕. ๑๕๖. ๑๕๗. ๑๕๘. ๑๕๙. ๑๖๐. ๑๖๑. ๑๖๒. ๑๖๓. ๑๖๔. ๑๖๕. ๑๖๖. ๑๖๗. ๑๖๘. ๑๖๙. ๑๗๐. ๑๗๑. ๑๗๒. ๑๗๓. ๑๗๔. ๑๗๕. ๑๗๖. ๑๗๗. ๑๗๘. ๑๗๙. ๑๘๐. ๑๘๑. ๑๘๒. ๑๘๓. ๑๘๔. ๑๘๕. ๑๘๖. ๑๘๗. ๑๘๘. ๑๘๙. ๑๙๐. ๑๙๑. ๑๙๒. ๑๙๓. ๑๙๔. ๑๙๕. ๑๙๖. ๑๙๗. ๑๙๘. ๑๙๙. ๒๐๐. ๒๐๑. ๒๐๒. ๒๐๓. ๒๐๔. ๒๐๕. ๒๐๖. ๒๐๗. ๒๐๘. ๒๐๙. ๒๑๐. ๒๑๑. ๒๑๒. ๒๑๓. ๒๑๔. ๒๑๕. ๒๑๖. ๒๑๗. ๒๑๘. ๒๑๙. ๒๒๐. ๒๒๑. ๒๒๒. ๒๒๓. ๒๒๔. ๒๒๕. ๒๒๖. ๒๒๗. ๒๒๘. ๒๒๙. ๒๓๐. ๒๓๑. ๒๓๒. ๒๓๓. ๒๓๔. ๒๓๕. ๒๓๖. ๒๓๗. ๒๓๘. ๒๓๙. ๒๔๐. ๒๔๑. ๒๔๒. ๒๔๓. ๒๔๔. ๒๔๕. ๒๔๖. ๒๔๗. ๒๔๘. ๒๔๙. ๒๕๐. ๒๕๑. ๒๕๒. ๒๕๓. ๒๕๔. ๒๕๕. ๒๕๖. ๒๕๗. ๒๕๘. ๒๕๙. ๒๖๐. ๒๖๑. ๒๖๒. ๒๖๓. ๒๖๔. ๒๖๕. ๒๖๖. ๒๖๗. ๒๖๘. ๒๖๙. ๒๗๐. ๒๗๑. ๒๗๒. ๒๗๓. ๒๗๔. ๒๗๕. ๒๗๖. ๒๗๗. ๒๗๘. ๒๗๙. ๒๘๐. ๒๘๑. ๒๘๒. ๒๘๓. ๒๘๔. ๒๘๕. ๒๘๖. ๒๘๗. ๒๘๘. ๒๘๙. ๒๙๐. ๒๙๑. ๒๙๒. ๒๙๓. ๒๙๔. ๒๙๕. ๒๙๖. ๒๙๗. ๒๙๘. ๒๙๙. ๓๐๐. ๓๐๑. ๓๐๒. ๓๐๓. ๓๐๔. ๓๐๕. ๓๐๖. ๓๐๗. ๓๐๘. ๓๐๙. ๓๑๐. ๓๑๑. ๓๑๒. ๓๑๓. ๓๑๔. ๓๑๕. ๓๑๖. ๓๑๗. ๓๑๘. ๓๑๙. ๓๒๐. ๓๒๑. ๓๒๒. ๓๒๓. ๓๒๔. ๓๒๕. ๓๒๖. ๓๒๗. ๓๒๘. ๓๒๙. ๓๓๐. ๓๓๑. ๓๓๒. ๓๓๓. ๓๓๔. ๓๓๕. ๓๓๖. ๓๓๗. ๓๓๘. ๓๓๙. ๓๔๐. ๓๔๑. ๓๔๒. ๓๔๓. ๓๔๔. ๓๔๕. ๓๔๖. ๓๔๗. ๓๔๘. ๓๔๙. ๓๕๐. ๓๕๑. ๓๕๒. ๓๕๓. ๓๕๔. ๓๕๕. ๓๕๖. ๓๕๗. ๓๕๘. ๓๕๙. ๓๖๐. ๓๖๑. ๓๖๒. ๓๖๓. ๓๖๔. ๓๖๕. ๓๖๖. ๓๖๗. ๓๖๘. ๓๖๙. ๓๗๐. ๓๗๑. ๓๗๒. ๓๗๓. ๓๗๔. ๓๗๕. ๓๗๖. ๓๗๗. ๓๗๘. ๓๗๙. ๓๘๐. ๓๘๑. ๓๘๒. ๓๘๓. ๓๘๔. ๓๘๕. ๓๘๖. ๓๘๗. ๓๘๘. ๓๘๙. ๓๙๐. ๓๙๑. ๓๙๒. ๓๙๓. ๓๙๔. ๓๙๕. ๓๙๖. ๓๙๗. ๓๙๘. ๓๙๙. ๔๐๐. ๔๐๑. ๔๐๒. ๔๐๓. ๔๐๔. ๔๐๕. ๔๐๖. ๔๐๗. ๔๐๘. ๔๐๙. ๔๑๐. ๔๑๑. ๔๑๒. ๔๑๓. ๔๑๔. ๔๑๕. ๔๑๖. ๔๑๗. ๔๑๘. ๔๑๙. ๔๒๐. ๔๒๑. ๔๒๒. ๔๒๓. ๔๒๔. ๔๒๕. ๔๒๖. ๔๒๗. ๔๒๘. ๔๒๙. ๔๓๐. ๔๓๑. ๔๓๒. ๔๓๓. ๔๓๔. ๔๓๕. ๔๓๖. ๔๓๗. ๔๓๘. ๔๓๙. ๔๔๐. ๔๔๑. ๔๔๒. ๔๔๓. ๔๔๔. ๔๔๕. ๔๔๖. ๔๔๗. ๔๔๘. ๔๔๙. ๔๕๐. ๔๕๑. ๔๕๒. ๔๕๓. ๔๕๔. ๔๕๕. ๔๕๖. ๔๕๗. ๔๕๘. ๔๕๙. ๔๖๐. ๔๖๑. ๔๖๒. ๔๖๓. ๔๖๔. ๔๖๕. ๔๖๖. ๔๖๗. ๔๖๘. ๔๖๙. ๔๗๐. ๔๗๑. ๔๗๒. ๔๗๓. ๔๗๔. ๔๗๕. ๔๗๖. ๔๗๗. ๔๗๘. ๔๗๙. ๔๘๐. ๔๘๑. ๔๘๒. ๔๘๓. ๔๘๔. ๔๘๕. ๔๘๖. ๔๘๗. ๔๘๘. ๔๘๙. ๔๙๐. ๔๙๑. ๔๙๒. ๔๙๓. ๔๙๔. ๔๙๕. ๔๙๖. ๔๙๗. ๔๙๘. ๔๙๙. ๕๐๐. ๕๐๑. ๕๐๒. ๕๐๓. ๕๐๔. ๕๐๕. ๕๐๖. ๕๐๗. ๕๐๘. ๕๐๙. ๕๑๐. ๕๑๑. ๕๑๒. ๕๑๓. ๕๑๔. ๕๑๕. ๕๑๖. ๕๑๗. ๕๑๘. ๕๑๙. ๕๒๐. ๕๒๑. ๕๒๒. ๕๒๓. ๕๒๔. ๕๒๕. ๕๒๖. ๕๒๗. ๕๒๘. ๕๒๙. ๕๓๐. ๕๓๑. ๕๓๒. ๕๓๓. ๕๓๔. ๕๓๕. ๕๓๖. ๕๓๗. ๕๓๘. ๕๓๙. ๕๔๐. ๕๔๑. ๕๔๒. ๕๔๓. ๕๔๔. ๕๔๕. ๕๔๖. ๕๔๗. ๕๔๘. ๕๔๙. ๕๕๐. ๕๕๑. ๕๕๒. ๕๕๓. ๕๕๔. ๕๕๕. ๕๕๖. ๕๕๗. ๕๕๘. ๕๕๙. ๕๖๐. ๕๖๑. ๕๖๒. ๕๖๓. ๕๖๔. ๕๖๕. ๕๖๖. ๕๖๗. ๕๖๘. ๕๖๙. ๕๗๐. ๕๗๑. ๕๗๒. ๕๗๓. ๕๗๔. ๕๗๕. ๕๗๖. ๕๗๗. ๕๗๘. ๕๗๙. ๕๘๐. ๕๘๑. ๕๘๒. ๕๘๓. ๕๘๔. ๕๘๕. ๕๘๖. ๕๘๗. ๕๘๘. ๕๘๙. ๕๙๐. ๕๙๑. ๕๙๒. ๕๙๓. ๕๙๔. ๕๙๕. ๕๙๖. ๕๙๗. ๕๙๘. ๕๙๙. ๖๐๐. ๖๐๑. ๖๐๒. ๖๐๓. ๖๐๔. ๖๐๕. ๖๐๖. ๖๐๗. ๖๐๘. ๖๐๙. ๖๑๐. ๖๑๑. ๖๑๒. ๖๑๓. ๖๑๔. ๖๑๕. ๖๑๖. ๖๑๗. ๖๑๘. ๖๑๙. ๖๒๐. ๖๒๑. ๖๒๒. ๖๒๓. ๖๒๔. ๖๒๕. ๖๒๖. ๖๒๗. ๖๒๘. ๖๒๙. ๖๓๐. ๖๓๑. ๖๓๒. ๖๓๓. ๖๓๔. ๖๓๕. ๖๓๖. ๖๓๗. ๖๓๘. ๖๓๙. ๖๔๐. ๖๔๑. ๖๔๒. ๖๔๓. ๖๔๔. ๖๔๕. ๖๔๖. ๖๔๗. ๖๔๘. ๖๔๙. ๖๕๐. ๖๕๑. ๖๕๒. ๖๕๓. ๖๕๔. ๖๕๕. ๖๕๖. ๖๕๗. ๖๕๘. ๖๕๙. ๖๖๐. ๖๖๑. ๖๖๒. ๖๖๓. ๖๖๔. ๖๖๕. ๖๖๖. ๖๖๗. ๖๖๘. ๖๖๙. ๖๗๐. ๖๗๑. ๖๗๒. ๖๗๓. ๖๗๔. ๖๗๕. ๖๗๖. ๖๗๗. ๖๗๘. ๖๗๙. ๖๘๐. ๖๘๑. ๖๘๒. ๖๘๓. ๖๘๔. ๖๘๕. ๖๘๖. ๖๘๗. ๖๘๘. ๖๘๙. ๖๙๐. ๖๙๑. ๖๙๒. ๖๙๓. ๖๙๔. ๖๙๕. ๖๙๖. ๖๙๗. ๖๙๘. ๖๙๙. ๗๐๐. ๗๐๑. ๗๐๒. ๗๐๓. ๗๐๔. ๗๐๕. ๗๐๖. ๗๐๗. ๗๐๘. ๗๐๙. ๗๑๐. ๗๑๑. ๗๑๒. ๗๑๓. ๗๑๔. ๗๑๕. ๗๑๖. ๗๑๗. ๗๑๘. ๗๑๙. ๗๒๐. ๗๒๑. ๗๒๒. ๗๒๓. ๗๒๔. ๗๒๕. ๗๒๖. ๗๒๗. ๗๒๘. ๗๒๙. ๗๓๐. ๗๓๑. ๗๓๒. ๗๓๓. ๗๓๔. ๗๓๕. ๗๓๖. ๗๓๗. ๗๓๘. ๗๓๙. ๗๔๐. ๗๔๑. ๗๔๒. ๗๔๓. ๗๔๔. ๗๔๕. ๗๔๖. ๗๔๗. ๗๔๘. ๗๔๙. ๗๕๐. ๗๕๑. ๗๕๒. ๗๕๓. ๗๕๔. ๗๕๕. ๗๕๖. ๗๕๗. ๗๕๘. ๗๕๙. ๗๖๐. ๗๖๑. ๗๖๒. ๗๖๓. ๗๖๔. ๗๖๕. ๗๖๖. ๗๖๗. ๗๖๘. ๗๖๙. ๗๗๐. ๗๗๑. ๗๗๒. ๗๗๓. ๗๗๔. ๗๗๕. ๗๗๖. ๗๗๗. ๗๗๘. ๗๗๙. ๗๘๐. ๗๘๑. ๗๘๒. ๗๘๓. ๗๘๔. ๗๘๕. ๗๘๖. ๗๘๗. ๗๘๘. ๗๘๙. ๗๙๐. ๗๙๑. ๗๙๒. ๗๙๓. ๗๙๔. ๗๙๕. ๗๙๖. ๗๙๗. ๗๙๘. ๗๙๙. ๘๐๐. ๘๐๑. ๘๐๒. ๘๐๓. ๘๐๔. ๘๐๕. ๘๐๖. ๘๐๗. ๘๐๘. ๘๐๙. ๘๑๐. ๘๑๑. ๘๑๒. ๘๑๓. ๘๑๔. ๘๑๕. ๘๑๖. ๘๑๗. ๘๑๘. ๘๑๙. ๘๒๐. ๘๒๑. ๘๒๒. ๘๒๓. ๘๒๔. ๘๒๕. ๘๒๖. ๘๒๗. ๘๒๘. ๘๒๙. ๘๓๐. ๘๓๑. ๘๓๒. ๘๓๓. ๘๓๔. ๘๓๕. ๘๓๖. ๘๓๗. ๘๓๘. ๘๓๙. ๘๔๐. ๘๔๑. ๘๔๒. ๘๔๓. ๘๔๔. ๘๔๕. ๘๔๖. ๘๔๗. ๘๔๘. ๘๔๙. ๘๕๐. ๘๕๑. ๘๕๒. ๘๕๓. ๘๕๔. ๘๕๕. ๘๕๖. ๘๕๗. ๘๕๘. ๘๕๙. ๘๖๐. ๘๖๑. ๘๖๒. ๘๖๓. ๘๖๔. ๘๖๕. ๘๖๖. ๘๖๗. ๘๖๘. ๘๖๙. ๘๗๐. ๘๗๑. ๘๗๒. ๘๗๓. ๘๗๔. ๘๗๕. ๘๗๖. ๘๗๗. ๘๗๘. ๘๗๙. ๘๘๐. ๘๘๑. ๘๘๒. ๘๘๓. ๘๘๔. ๘๘๕. ๘๘๖. ๘๘๗. ๘๘๘. ๘๘๙. ๘๙๐. ๘๙๑. ๘๙๒. ๘๙๓. ๘๙๔. ๘๙๕. ๘๙๖. ๘๙๗. ๘๙๘. ๘๙๙. ๙๐๐. ๙๐๑. ๙๐๒. ๙๐๓. ๙๐๔. ๙๐๕. ๙๐๖. ๙๐๗. ๙๐๘. ๙๐๙. ๙๑๐. ๙๑๑. ๙๑๒. ๙๑๓. ๙๑๔. ๙๑๕. ๙๑๖. ๙๑๗. ๙๑๘. ๙๑๙. ๙๒๐. ๙๒๑. ๙๒๒. ๙๒๓. ๙๒๔. ๙๒๕. ๙๒๖. ๙๒๗. ๙๒๘. ๙๒๙. ๙๓๐. ๙๓๑. ๙๓๒. ๙๓๓. ๙๓๔. ๙๓๕. ๙๓๖. ๙๓๗. ๙๓๘. ๙๓๙. ๙๔๐. ๙๔๑. ๙๔๒. ๙๔๓. ๙๔๔. ๙๔๕. ๙๔๖. ๙๔๗. ๙๔๘. ๙๔๙. ๙๕๐. ๙๕๑. ๙๕๒. ๙๕๓. ๙๕๔. ๙๕๕. ๙๕๖. ๙๕๗. ๙๕๘. ๙๕๙. ๙๖๐. ๙๖๑. ๙๖๒. ๙๖๓. ๙๖๔. ๙๖๕. ๙๖๖. ๙๖๗. ๙๖๘. ๙๖๙. ๙๗๐. ๙๗๑. ๙๗๒. ๙๗๓. ๙๗๔. ๙๗๕. ๙๗๖. ๙๗๗. ๙๗๘. ๙๗๙. ๙๘๐. ๙๘๑. ๙๘๒. ๙๘๓. ๙๘๔. ๙๘๕. ๙๘๖. ๙๘๗. ๙๘๘. ๙๘๙. ๙๙๐. ๙๙๑. ๙๙๒. ๙๙๓. ๙๙๔. ๙๙๕. ๙๙๖. ๙๙๗. ๙๙๘. ๙๙๙. ๑๐๐๐.

ประธานสภา ฯ กล่าววา ท่านพดด้วงระวงหน้อย ^{ผู้} ^{เป็น}
ประเภทข้าราชการของเขา ไม่ใช่ ต้องเอาคนคัดการ

นายเช ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าววา ข้าพเจ้า
อยากจะให้จากคัมภรยาของแพทย์ไวโน ^{ซึ่ง} ^{มรรยาท} ^{ของ} ^{แพทย์} ^{ข้าพเจ้า}
ถือว่าเป็น ของสำคัญ เช่นเราจะเห็น ได้จากการ ประกาศขาย ยาในเวदान
ประกาศคนของยาเกินความจริง เช่นยาชวดเดียวประกาศแก้โรคได้ตั้ง
ร้อยพันอย่างเช่นพเนนถรรพตลอดถึง และเป็นโทษร้ายแก่ประชาชนที่หลงเชื่อ

ประธานสภา ฯ กล่าววา ควรจะรับคัดการหรือไมเท่านี้
นายเช ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าววา ข้าพเจ้า
เห็นว่าควรจะทำ ใ้พระ ราชบัญญัติ นอกหลาย มาตราตามที่ ได้กล่าว มาแล้ว
เช่นในเรื่องมรรยาทของแพทย์ ควรจะได้บัญญัติไวโนเสียทีเดียวไม่ควรจะ
ไปออกในกฎกระทรวง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
มหาดไทย กล่าววา ข้าพเจ้าขอเสนอสภา ฯ เพื่อให้เป็นการรวบรวม
ว่า บัดนี้รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติการแพทย์ขึ้นโดยมีหลักการว่า เพื่อ
ปรับปรุงมาตรฐานแห่งการประกอบโรคศิลป์ให้ดียิ่งขึ้น ^{นั้น} ^{สภา} ^ฯ ^{จึง} ^{ขอ}
หรือไม่เอา นอกจากนั้นข้าพเจ้าได้แสดงข้อไปถึงว่าปัญหาในเรื่องการปร
กษัตริย์รัฐบาลจะได้รับพิจารณาด้วยคิดว่า จะปรับปรุงกฏเกณฑ์ของหรือ
ก่อนหน้าหรืออย่างไร เคียงจนเราว่ากันสั้น ๆ ว่าเราจะปรับปรุงการประกอบ
โรคศิลป์ให้ดียิ่งขึ้น ^{สภา} ^ฯ ^{จึง} ^{ขอ} ^{หรือ} ^{ไม่}

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ธานี กล่าววา
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีสมาชิกผู้ใดเห็นว่าไม่ดี เพราะเป็น
การ คบคุมแพทย์แผนโบราณ ^{และ} ^{แพทย์} ^{แผน} ^{โบราณ} ^{ให้} ^{อยู่} ^{ใน} ^{หลัก} ^{วิชา} ^{แพทย์}
แผนโบราณให้ไปลงโทษแผนโบราณ ^{แล้ว} ^{ก็} ^{ไม่} ^{ดี} ^{กว่า} ^{ไม่} เพราะ

คัดลอกเป็นผู้แทนราษฎร
คนที่เคยก่อนไม่มีแพทย์แผน
ตายมากเหมือนกัน และในก
ต้องรับผิดชอบเอาเอง หัก
กว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงไม่
แต่สมาชิกบางท่านเป็น
แพทย์พร้อมที่จะทำการเยยว
ยื่น คนหนึ่งจะมติขในการ
มติข ^{นี่} ^{เป็น} ^{ของ} ^{สภา} ^{ซึ่ง} ^{ข้าพ}
ตามกรมเกี่ยวกับใบหมากกร
เป็นมาเป็นเวลานานแล้ว ^แ
มีจะออกไปก็อย่างนั้นเอง ^แ
อย่างไรก็ดี เพราะฉะนั้น
หลักการในสมัยวิวัฒนาการได้
มีสมาชิกรับรอง
ขุนวรสิทธิ์สุทรณเวทย์ ผู้แทน
กฏเกณฑ์เช่นนี้ไม่ชอบ ^{แต่}
เป็นข้าพเจ้าจะได้ยกปราชญ์ในเรื่อง
สมาชิกใน ^{หลัก} ^{การ} ^{บอก} ^{ว่า} ^{เพื่อ}
ประธานสภา ฯ กล่าววา
กฏปราชญ์ก่อน ^{ข้าพ} ^{เจ้า} ^{จึง} ^{จะ} ^{ขอ}
ขุนวรสิทธิ์สุทรณเวทย์ ผู้แทน
จะได้วางมติจะเอาฉบับหรือตรา
ประธานสภา ฯ กล่าววา

ขุนวรสิทธิ์ ตรีคุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ถ้ากระนั้นข้าพเจ้าขอให้เบ็ดขมิ้นไป

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เบ็ดขมิ้นไป ยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๓๒ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดไม่เห็นด้วย ยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา เป็นอันว่าลงมติได้ ผู้ใดเห็นว่าควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

นายมงคล รัตนจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าววา เขาไม่ได้เสนอว่ารับหลักการหรือไม่ เขาว่าควรรับหลักการ
หรือไม่

ประธานสภา ฯ กล่าววา เขากันใหม่ ใครจะเสนออย่างไร

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าววา ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้รับมติว่าควรรับหลักการหรือไม่

มีสมาชิกยกมือรับรอง

นายกิมทะ นรินทร์พานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติว่า ให้เลื่อน การพิจารณา พระราชบัญญัติแก้ไขในสมัย
ประชุมหน้า

นาย กิมเส็ง สิ้นธุเสก นายฮิว ตามไท รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เลื่อนการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขในสมัยประชุมหน้า ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๗ ท่าน

ประธานสภา ฯ

พระราชบัญญัติแก้ไขในสมัยประชุม

พักประชุม

เริ่มประชุม

ประธานสภา ฯ

ที่เมืองแรมบับที่ ๓ พุทธศักราช

นายมนูญ บริสุทธิ์

กล่าววา ร่างพร

ก. ๒๕๖๘ นมหลักการว่าเพื่อ

พระราชบัญญัติการท่าเรือ

ความในมาตรา ๕๕ แห่งพร

เป็นการขัดข้องการปกครอง

ความนั้นว่า เจ้าพนักงานใด

หน้าที่หรือในสิ่งซึ่งเขาเป็น

ใคร่ฟ้องร้องเจ้าพนักงานนั้นไม่

การที่บัญญัติว่าจะฟ้องร้องเจ้าพนักงาน

นั้นก่อน คณะกรรมการซึ่ง

การขัดกับระบอบประชาธิปไตย

ระบอบประชาธิปไตย จึงได้เสนอ

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร

ฉบับนั้นประโยชน์อย่างอื่น ข้าพเจ้า

ขอไม่ควรรับ

องค์ชาย ถ้าวว่า

อภิปราย ยกมอชน

ยกมอชน

ได้ ผู้ใดเห็นว่าควร

โปรดยกมอชน

หุดตนคร ศักรมราช

จากนครจระมหลกการ

ใครจะเสนออย่างไร

ถ้าวว่า ซาฟเจ้า

จังหวัดตราด ถ้าวว่า

พระราชบัญญัตินี้ไปให้สมัย

โท รมบอง

จากนครจะเดือนการพิจารณา

ได้โปรดยกมอชน

ด้วย โปรดยกมอชน

ประธานสภาฯ ถ้าวว่า เป็นอันว่าให้เดือนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้สมัยประชุมคราวหน้า

พักประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อไปเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ ถ้าวว่า วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ฉบับที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๖๘ ของรัฐบาล

นายมนูญ บริสุทธิ์ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและปศุสัตว์ ถ้าวว่า ร่างพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๖๘ นั้นหมุดกการว่าเพื่อระงับเลิกหรือตัดความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๓ ออกเสีย เหตุผลคือว่าตัดความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๓ นั้นเป็นการขัดต่อกรกฎการของระบอบประชาธิปไตย คือตัดความในมาตรา ๒๕ ว่า "เจ้าพนักงานใด ๆ ของกรมราชโลหกิจ ถ้าได้กระทำกรณินหาทหรือในดังซึ่งเขอาจเบบหนาทกต เมื่อได้กระทำโดยสุจริตแล้ว ผู้หนึ่งผู้ใดจะฟ้องร้องเจ้าพนักงานผู้นั้นไม่ได้ เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเสนาบดีการทบัญญัติว่าจะฟ้องร้องเจ้าพนักงานคนนั้นไม่ได้ ต้องให้ใครบอนุญาตจากเสนาบดีก่อนนั้น คณะกรรมการของรัฐบาลได้ตั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงบทกฎหมายการขุดกบระบอบประชาธิปไตย ได้ให้ความเห็นวาทษคตการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงได้เสนอเรื่องมายังกณรวรรัฐมนตรีฯ ได้เห็นชอบด้วยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นมา

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ถ้าวว่า กฎหมายฉบับนี้ประโยชน์อย่างยง ซาฟเจ้าขอเสนอให้ระงับมติวาทษจระมหลกการไว้ก่อนควรรับ

มั่งมาชิกบริบอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
กล่าวว่า พระราชบัญญัติคนชราฯ จะเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ที่เดิม
คงเพราะว่า การที่จะรอบรัดเงื่อนไขไม่ชอบด้วยกฏพิจารณา แม้ว่าจะมาชิก
ผู้เสนอญัตติจะมีความหวังดีต่อชาติอย่างไรก็ตาม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

มั่งมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มั่งมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันเปิดอภิปรายต่อไป

พระพิไลยสุนทรการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวว่า การ
ที่รัฐบาลเสนอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ มาตรา ๒๕ ออกน
ระชาเห็นด้วย เพราะเหตุว่าเดิมผู้ทำเหมืองแร่โดยสุจริตเคยถูกฟ้องและ
กักขังโดยไม่มีเหตุผิด ซึ่งเวลานี้มีหลายจังหวัดกักขังกัน แต่ผู้ใดรับความ
กักขังอย่างไม่มีโอกาสที่จะฟ้องร้องเจ้าพนักงานได้ เมื่อเปิดโอกาสตาม
พระราชบัญญัติใหม่นี้ คือยกเด็กเด็บบง จะเป็นการดีมาก ข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรรับหลักการอันนี้

นายแจ บุนนาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า พระราช
บัญญัติ ความจริงข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะรับหลักการได้ เพราะเป็นร่าง
บทเดิมมาตรา ๒๕ ซึ่งมีว่า "เจ้าพนักงานใด ๆ ของกรมราชโลหกิจ ถ้า
ได้กระทำการใดหนทางอื่นในสิ่งซึ่งเชื่อว่าเกินหนทางกีด เมื่อได้กระทำโดย
สุจริตแล้ว ผู้หนึ่งผู้ใดจะฟ้องร้องเจ้าพนักงานนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะใคร
ยื่นอุทธรณ์จากเด็บบง" ซึ่งแต่ก่อนเจ้าพนักงานคนใดเมื่อทำการในหน้

โดยสุจริตแล้ว ผู้ใดจะฟ้อง
ให้เจ้าพนักงานต้องรับผิด เ

ขุนชอริเขานีเวศน์
บัญญัติคนชราฯ เห็นว่าควรจะ
บัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไข
เหมือนกัน เพราะมาตรา ๒๕
การสมควรแล้ว จึงข้าพเจ้าขอ

ประธานสภาฯ กล่าว
บัญญัติไว้พิจารณา โปรดยก

มั่งมาชิกยกมือพร้อมเพร
ประธานสภาฯ กล่าว

นายกรัฐมนตรี กล่าว
เลขาธิการสภาฯ อ่าน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมติ
ที่ ๓ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมติ
เหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๓ มาตรา ๒

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
กล่าวว่า "พ.ศ." ควรแก้เป็น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า
ทุกศักดิ์ราช"

เลขาธิการสภาฯ อ่าน
พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
เลขาธิการสภาฯ อ่าน ม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

โดยส่งจดแจ้ง ผู้ใดจะฟ้องร้องไม่ได้ แต่บัดนี้เมื่อได้ยกเลิกแล้วก็เป็นอันว่า ให้เจ้าพนักงานต้องรับผิดชอบ เราฟ้องร้องได้ จึงเห็นว่าควรรับผิดชอบได้

ขุนขจรเขานิวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระมัดระวัง เพราะตามที่ข้าพเจ้าเสนอพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไขเพิ่มเติม ข้าพเจ้าได้เสนอให้ยกเลิกมาตรา ๓ ด้วยเหมือนกัน เพราะมาตราดังกล่าวขัดแย้งกัน การที่รัฐบาลเสนอมาเป็นการสมควรแล้ว จึงข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติรับหลักการ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรรับผิดชอบแห่งพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันรับผิดชอบไว้พิจารณา นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

เลขาธิการสภาฯ อ่าน พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ ฉบับที่ ๓ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๓ มาตรา ๓.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า คำว่า "พ.ศ." ควรแก้เป็น "พุทธศักราช"

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันให้แก้เป็น "พุทธศักราช"

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓ พระราชบัญญัติให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๖๕"

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

วัด อุดมราชธานี
ยต์ต่อไป ที่เสนอ
แม้ว่าสำนึก

รายต่อไป โปรด

ปรดยกมือขึ้น

ยต์ต่อไป

เกิด กล่าวว่าการ
มาตรา ๑๕ ออก
โดยจัดแยกออกฟ้องและ
กัน แต่ผู้ใดรับความ
เมื่อเปิดโอกาสตาม
เร็วมาก ข้าพเจ้าเห็นว่า

เซรบุรี กล่าวว่าการ
ได้ เพราะเป็นเรื่อง

ของกรมราชโลหกิจ ถ้า
กิด เมื่อใดกระทำโดย
ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตเมื่อทำการในหน้าที่

๕๔๖๘ น กมหลักการและเหตุผลเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติหม่องแรเนอ
กน คือหลักการเพื่อคัดค้านในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนด
ที่ดิน ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๕๘ ออกเสีย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าข้อความ
ในมาตรา ๑๓ นั้นขัดต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตย คือข้อความ
ในมาตรา ๑๓ มีว่า "ในเรื่องออกโฉนดที่ดินก็ดี ในเรื่องแก้ไขระเบียบก็ดี ถ้า
เจ้าพนักงาน ได้ทำฉ้อโกง ไปโดยฉ้อโกงแล้ว ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดฟ้องร้อง
เจ้าพนักงานผู้หนึ่งใด เว้นไว้แต่จะได้อำนาจจากเสนาบดีกระทรวง
เกษตราธิการ" เมื่อกฎหมายนี้ขัดต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย
แล้ว รัฐบาลจึงได้ได้ออกมาเพื่อให้สภา ๑ รมหลักการเป็นกฎหมายต่อไป

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า พระราช
บัญญัติออกโฉนดที่ดินนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรออกแน่นอน เพราะด้วยเหตุผล
อะไร ประเด็นก็เป็นความในศาล ประเด็นเป็นหนี้เป็นสิน ไม่รู้จักอะไร
เป็นอะไร เพราะฉะนั้นเห็นใจอย่างยิ่งที่รัฐบาลเอาทหารไปทำเพื่อประเทศ
สยามจะต้องทำความดีในเขตที่ดินของใครเป็นอย่างไร ไม่ให้มีการ
โต้แย้งกัน รัฐบาลได้มีความกรุณาอยู่แล้ว เมื่อจะออกไรก็ได้ ข้าพเจ้าก็
ยินดี เพราะฉะนั้นขอให้ออก

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ๑ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรรับหลักการไว้พิจารณา
โปรดยกขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ๑ กล่าวว่า เป็นอันรับหลักการไว้พิจารณา

นายกรัชมன்றิ์ กล่าวว่า ขอเสนอให้พิจารณารวดเร็ว

เลขาธิการสภา ๑ อ่าน พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๕

พุทธศักราช ๒๔๖๘ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราช
บัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๕๘

ราชัน กล่าววา ถ้า
พระราชบัญญัติการท่า
น้ำเจ้าใจว่าเป็นพระราช
บัญญัติการท่า

ได้เคยถกกันมาแล้ว
ราชัน กล่าววา ถ้า

เลิกความในมาตรา ๕๕
มเดียว

หวัดอุปถราชธานี กล่าว

คำนี้ เป็นอันให้แก้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย

๒ แล้ว ผู้ใดเห็นควรจะ
ขึ้น

พระราชบัญญัติ ออกเป็น
ฉก. (ฉบับที่ ๕)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา-
ธิการ ฉบับที่ ๕ พุทธศักราช

ประธานสภา ฯ กล่าวหา พ.ศ. ๒๔๕๘ แก่เป็นพทศกรราช ทรง
ต้องแห่ง มาตรา ๓ ด้วย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าว
ว่า ข้าพเจ้านั่งด้วยว่าพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๘ คงไม่มี
พระราชบัญญัติแห่งใดที่เรียบกรอออกก่อน

นายมนัญ บริสุทธิ์ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ กล่าวหา พระราชบัญญัติแห่งใดว่า พระราชบัญญัติออก
โฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๒ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๓๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๘

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
กล่าวหา ถ้ามื้อชนวนแล้วผ่านไปก็คงตั้ง เพราะแบบที่เคยใช้ใหม่ ๆ

เลขาธิการสภา ฯ อ่าน มาตรา ๓ พระราชบัญญัติในระเบียบ
พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พทศกรราช ๒๔๕๘

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภา ฯ อ่าน มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัติแห่ง
ฉบับประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภา ฯ อ่าน มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา
แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๕๘ นั้นด้วย

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เลขาธิการสภา ฯ มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการมีหน้าที่รักษาการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวหา หมวดที่ ๒ แล้ว คือไปเป็นตรา
ผู้ใดเห็นจำควรจะออกพระราชบัญญัติใหม่ในกฎหมายได้ โปรดยกมือ

มัตมาชกยภม
ประธานสภา

เลิก

จนวรคำสันตกรณิก

เตียง ไชยภาค

บุญถม ปิตยานนท์

บุญศิริ เทพาคา

ทองอยู่ พงษ์พัฒน์

เทียบ นันทแพทย์

ช. ยืนพันธ์

มีดำริยกมือพร้อมเพรียงกัน
ประธานสภา ฯ ถวายบังคม เป็นอันให้ออกพระราชบัญญัติได้

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

ขุนวรคำสันตภิรักษ์	นายปภาพ บัญ-หงษ์	ผู้ตรวจงาน
เตียง ไชยกาต	ประเสริฐ ปัทมะสุนทร	..
บุญแถม ปิตยานนท์	ประสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์	..
บุญศิริ เทพาคา	ศิริ อินทร	..
ทองอยู่ พุ่มพุ่ม	ประเทือง อินทร	..
เทียบ นันทแพศย์	บุญช่วย สุคนธ์	..
แส ยืนพันธ์	ถิ่น สุทธิพร	..

แก้เป็นพหุศักราร พง
 หอสมุดบรรณาน กถาว
 พ.ศ. ๒๔๕๖ คงไม่มี แต่
 ภาครกระทรวงเกษตรา
 พระราชบัญญัติออก
 มาณ พ.ศ. ๒๔๕๖
 รัฐกิจหอสมุดบรรณาน
 ราชแบบนเคยไซใหม่
 ราชบัญญัติให้เรียก
 พหุศักราร ๒๔๖๕

ให้ใ้พระราชบัญญัติตนตงเต

ให้ยกเลิกความในมาตรา
พ.ศ. ๒๔๕๖ นนเดย

นตริวการกระทรวงเกษตรา
บัญญัติ

ระที่ ๒ แต่ว คือไปเป็นวาระที่
กฎหมายได้ ไปรดยกมอ

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร